

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Επιτροπή	
2001/C 330/01	Ισοτιμίες του ευρώ	1
2001/C 330/02	Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ — Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση ⁽¹⁾	2
2001/C 330/03	Κρατική ενίσχυση — Γερμανία — Ενίσχυση C 66/2001 (πρώην NN 2/2000) — Χρηματοδοτικά μέτρα υπέρ της Ingenieur- und Gewerbebau GmbH (IGB) — Πρόσκληση υποβολής σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ ⁽¹⁾	5
2001/C 330/04	Κρατική ενίσχυση — Ιταλία (Άρθρα 87 έως 89 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας) — Ανακοίνωση της Επιτροπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ προς τα άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους σχετικά με την κρατική ενίσχυση που η Ιταλία προτίθεται να χορηγήσει υπέρ της SEL Bolzano ⁽¹⁾	14
2001/C 330/05	Γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής του οργανισμού εφοδιασμού της Ευρατόμ σχετικά με την Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής «Προς μια ευρωπαϊκή στρατηγική για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού»	15
2001/C 330/06	Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε μια κοινοποιηθείσα συγκέντρωση (Υπόθεση COMP/M.2536 — Fabricom/Sulzer) ⁽¹⁾	21
2001/C 330/07	Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε μια κοινοποιηθείσα συγκέντρωση (Υπόθεση COMP/M.2219 — E.ON Energie/Energie Oberösterreich/JCE+JME) ⁽¹⁾	21

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ισοτιμίες του ευρώ ⁽¹⁾**23 Νοεμβρίου 2001**

(2001/C 330/01)

1 ευρώ	=	7,441	κορόνες Δανίας
	=	9,3611	κορόνες Σουηδίας
	=	0,6219	λίρες Αγγλίας
	=	0,8795	δολάρια ΗΠΑ
	=	1,4055	δολάρια Καναδά
	=	109,1	γιεν
	=	1,4617	φράγκα Ελβετίας
	=	7,929	κορόνες Νορβηγίας
	=	97,11	κορόνες Ισλανδίας ⁽²⁾
	=	1,701	δολάρια Αυστραλίας
	=	2,1415	δολάρια Νέας Ζηλανδίας
	=	8,7444	ραντ Νοτίου Αφρικής ⁽²⁾

⁽¹⁾ Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

⁽²⁾ Πηγή: Επιτροπή.

Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ**Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση**

(2001/C 330/02)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 7.8.2001**Κράτος μέλος:** Ιταλία**Αριθμός ενίσχυσης:** N 229/01**Τίτλος:** Ενίσχυση στην «Pompei Tech WORLD SpA» για το έργο κατασκευής πάρκου αναψυχής**Στόχος:** Δημιουργία θεματικού πάρκου αναψυχής στην περιοχή Pompei-Ercolano (Torre Annunziata, Νάπολη)**Νομική βάση:**

- a) Legge n. 488 del 19.12.1992, modificata dalla legge n. 449 del 27.12.1997. «Nuova» legge n. 488 approvata dalla Commissione mediante lettera SG(2000) D/105754 del 2.8.2000.
- b) Protocollo aggiuntivo al contratto d'area Torrese-Stabiese (15.3.1999)

Προϋπολογισμός: Ύψος ενίσχυσης: 33,4 εκατ. ευρώ**Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης:** 34,44 % ΚΙΕ**Διάρκεια:** 2002-2005**Άλλες πληροφορίες:** Εκ των υστέρων παρακολούθηση (σημείο 6 του πολυτομεακού πλαισίου)

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία είναι διαθέσιμο στην διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία είναι διαθέσιμο στην διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids**Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης:** 8.8.2001**Κράτος μέλος:** Ελλάδα**Αριθμός ενίσχυσης:** N 332/2000**Τίτλος:** Ζημίες στον τομέα της μυτιλοκαλλιέργειας/οστρακοκαλλιέργειας**Στόχος:** Μερική αποζημίωση του διαφυγόντος κέρδους των μυτιλοκαλλιεργητών και οστρακοκαλλιεργητών, οι εκμεταλλεύσεις των οποίων επλήγησαν λόγω της εμφάνισης μόλυνσης από τοξικό φυτοπλαγκτόν**Νομική βάση:** Σχέδιο διυπουργικής απόφασης που αφορά την καταβολή οικονομικής ενίσχυσης στους οστρακοκαλλιεργητές των Νομών Θεσσαλονίκης, Ημαθίας και Πιερίας**Προϋπολογισμός:** 800 εκατ. δραχμές (± 2 347 763 ευρώ)**Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης:** Αποζημίωση έως ποσοστό 30 % της αξίας της απωλεσθείσας παραγωγής**Διάρκεια:** 2000

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία είναι διαθέσιμο στην διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids**Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης:** 24.7.2001**Κράτος μέλος:** Ισπανία (Extremadura)**Αριθμός ενίσχυσης:** N 331/01**Τίτλος:** Μεταποίηση και εμπορία των προϊόντων της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας**Στόχος:** Θέση σε εφαρμογή, στον τομέα της αλιείας διαρθρωτικών μέτρων τα οποία είναι ενσωματωμένα στο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης της περιφέρειας της Extremadura**Νομική βάση:** Decreto por el que se establece el procedimiento para la concesión de ayudas a la comercialización y transformación de los productos de la pesca y de la acuicultura en el ámbito de la Comunidad Autónoma de Extremadura conforme al Reglamento (CE) 2792/99 y en aplicación del Real Decreto 3448/2000, de 22 de diciembre**Προϋπολογισμός:** 485 369 759 ESP (2 917 131 ευρώ)**Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης:** Σύμφωνα με τα ποσοστά που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 του Συμβουλίου**Διάρκεια:** 2000-2006**Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης:** 14.6.2001**Κράτος μέλος:** Γαλλία**Αριθμός ενίσχυσης:** N 376/2000**Τίτλος:** Μαρτινίκα 2000-2006: Περιφερειακό Ταμείο Εγγυήσεων**Στόχος:** Διευκόλυνση της πρόσβασης των ΜΜΕ, που δικαιούνται ενίσχυσης στο πλαίσιο συγχρηματοδοτούμενου προγράμματος, στις τραπεζικές χρηματοδοτήσεις**Νομική βάση:** DOCUP 2000-2006 Martinique**Προϋπολογισμός:** 3,735 εκατ. ευρώ**Διάρκεια:** Έως το τέλος του 2006

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία είναι διαθέσιμο στην διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 14.8.2001

Κράτος μέλος: Ισπανία (Murcia)

Αριθμός ενίσχυσης: N 39/01

Τίτλος: Ενισχύσεις για τη διαρθρωτική βελτίωση και τον εκσυγχρονισμό του αλιευτικού τομέα

Στόχος: Υπαγωγή σε κανονιστικές ρυθμίσεις των βάσεων, όρων και της διαδικασίας χορήγησης διαρθρωτικών παρεμβάσεων στον αλιευτικό τομέα

Νομική βάση: Orden de la Consejería de Agricultura, Agua y Medio Ambiente, por la que se establece el procedimiento para la solicitud y concesión de las ayudas públicas para la mejora estructural y la modernización del sector pesquero de la Región de Murcia

Προϋπολογισμός: ± 31 εκατ. ευρώ

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: Ποσά και ποσοστά συμμετοχής σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 για καθορισμό των λεπτομερών κανόνων και ρυθμίσεων σχετικά με την κοινοτική διαρθρωτική βοήθεια στον τομέα της αλιείας

Διάρκεια: 2000-2006

Άλλες πληροφορίες: Ετήσια έκθεση

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία είναι διαθέσιμο στην διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία είναι διαθέσιμο στην διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 13.2.2001

Κράτος μέλος: Αυστρία

Αριθμός ενίσχυσης: N 589/2000

Τίτλος: Κρατική ενίσχυση υπέρ των Vereinigte Chemische Fabriken Kreidl, Rutter & Co

Στόχος: Αποκατάσταση παλαιών ζημιών που προκάλεσε ο καθαρισμός του εδάφους με φαινόλη

Νομική βάση: Förderungsrichtlinien für die Altlastensanierung oder -sicherung 1997 auf der Grundlage des Umweltförderungsgesetzes 1993

Προϋπολογισμός: 2,4 εκατ. ευρώ (33 150 000 ATS)

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: 65 %

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία είναι διαθέσιμο στην διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 18.7.2001

Κράτος μέλος: Ισπανία (Κανάριες Νήσοι)

Αριθμός ενίσχυσης: N 618/2000

Τίτλος: Διαρθρωτικές ενισχύσεις στον αλιευτικό τομέα (Κανάριες Νήσοι)

Στόχος: Εφαρμογή ορισμένων διαρθρωτικών μέτρων στον τομέα της αλιείας, τα οποία έχουν ενσωματωθεί στο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης προς εφαρμογή στις Κανάριους Νήσους

Νομική βάση: Proyecto de Orden por la que se convocan para el ejercicio 2001 las subvenciones con finalidad estructural cofinanciadas por la Unión Europea (IFOP), para flota (construcción y modernización de buques pesqueros), acuicultura, comercialización y transformación de los productos de la pesca y de la acuicultura

Προϋπολογισμός: 2 632 εκατ. ESP (± 15 818 639 ευρώ)

Διάρκεια: 2001

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία είναι διαθέσιμο στην διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 25.7.2001

Κράτος μέλος: Βέλγιο

Αριθμός ενίσχυσης: N 550/2000

Τίτλος: Πράσινα πιστοποιητικά ηλεκτρικής ενέργειας

Στόχος: Προώθηση της παραγωγής ηλεκτρισμού από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας

Νομική βάση:

Decreet van 17 juli 2000 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (artikelen 21-25)

Décret du 17 juillet 2000 concernant l'organisation du marché de l'électricité (articles 21-25)

Διάρκεια: Δέκα έτη

Άλλες πληροφορίες: Ετήσια έκθεση

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 17.7.2001

Κράτος μέλος: Ιταλία

Αριθμός ενίσχυσης: N 668/2000

Τίτλος: Bolzano — Τροποποιήσεις στο νόμο αριθ. 15/72 περί μεταρρύθμισης της στεγαστικής πολιτικής (κίνητρα για την αγορά γης)

Στόχος: Προώθηση της δημιουργίας και επέκτασης επιχειρήσεων στους κλάδους της βιομηχανίας, της βιοτεχνίας και του χονδρικού εμπορίου, καθώς και της δημιουργίας νέων θέσεων απασχόλησης στο έδαφος της επαρχίας του Bolzano, ιδίως στις φτωχότερες αγροτικές περιοχές

Νομική βάση: Legge regionale 13/00 «Disposizioni finanziarie in connessione con l'assestamento del bilancio di previsione della Provincia di Bolzano per l'anno finanziario 2000 e per il triennio 2000-2002 e norme legislative collegate» — articolo 35 Modifica alla legge provinciale 15/72 «Legge di riforma dell'edilizia abitativa»

Προϋπολογισμός: 2,5 δις ITL (περίπου 1,291 εκατ. ευρώ) διαθέσιμα για το έτος 2000

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: 15 % AIE για μικρές, 7,5 % AIE για μεσαίες επιχειρήσεις. Προσαύξηση 10 % — εντός του ορίου de minimis — παρέχεται σε ΜΜΕ εγκατεστημένες σε «φτωχές» αγροτικές περιοχές

Διάρκεια: Έξι έτη (2001 έως 30.6.2007)

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία είναι διαθέσιμο στην διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 28.3.2001

Κράτος μέλος: Γερμανία (Schleswig-Holstein)

Αριθμός ενίσχυσης: N 701/2000

Τίτλος: Χρηματοδοτικά μέτρα υπέρ της επιχείρησης Fa. Wernal Aluminium Technik GmbH

Στόχος:

Αναδιάρθρωση

Κλάδος παραγωγής ειδών με καθορισμένη μορφή από αργίλιο

Νομική βάση: Ad hoc

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: 1 711 033 ευρώ (3 346 490 DEM)

Διάρκεια: 1998-2002

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία είναι διαθέσιμο στην διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης: 17.7.2001

Κράτος μέλος: Γερμανία (Mecklenburg-Vorpommern)

Αριθμός ενίσχυσης: N 800/2000

Τίτλος: Πρόγραμμα του κρατιδίου Mecklenburg-Vorpommern υπέρ των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας

Στόχος: Περιβάλλον/ανανεώσιμες πηγές ενέργειας

Νομική βάση: Richtlinie für die „Gewährung von Zuwendungen des Landes Mecklenburg-Vorpommern zur verstärkten Nutzung zukunftssträchtiger Energietechniken“, § 44 Abs. 1 der Landeshaushaltsordnung und der dazu ergangenen Verwaltungsvorschriften

Προϋπολογισμός: Για την περίοδο 2000-2003, περίπου 12 εκατ. ευρώ

Ένταση ή ποσό της ενίσχυσης: Μέγιστη ένταση 60 %

Διάρκεια: Έως τις 31.12.2003

Άλλες πληροφορίες: Τελευταία έγκριση υπ' αριθ. N 128/97

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία είναι διαθέσιμο στην διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ — ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ενίσχυση C 66/2001 (πρώην NN 2/2000) — Χρηματοδοτικά μέτρα υπέρ της *Ingenieur- und Gewerbebau GmbH (IGB)*

Πρόσκληση υποβολής σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ

(2001/C 330/03)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Με επιστολή της 19ης Σεπτεμβρίου 2001 που αναδημοσιεύεται στην εθνική γλώσσα του κειμένου της επιστολής στις σελίδες που ακολουθούν την παρούσα περίληψη, η Επιτροπή κοινοποίησε στη Γερμανία την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ σχετικά με την προαναφερθείσα ενίσχυση.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί της ενίσχυσης για την οποία η Επιτροπή κινεί τη διαδικασία μέσα σε ένα μήνα από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας περίληψης και της επιστολής που ακολουθεί, στην ακόλουθη διεύθυνση:

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
Directorate-General for Competition
State Aid Registry
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
B-1000 Βρυξέλλες
Φαξ (32-2) 296 12 42.

Οι παρατηρήσεις αυτές θα κοινοποιηθούν στη Γερμανία. Το απόρρητο της ταυτότητας του ενδιαφερόμενου μέρους που υποβάλλει τις παρατηρήσεις μπορεί να ζητηθεί γραπτώς με μνεία των σχετικών λόγων.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Οι γερμανικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή στις 29 Δεκεμβρίου 1999 με επιστολή που παρελήφθη στις 10 Ιανουαρίου 2000, σχετικά με την προαναφερθείσα ενίσχυση.

Η IGB που δημιουργήθηκε στις 19 Ιουνίου 1996, συνεχίζει ένα μέρος των δραστηριοτήτων⁽¹⁾ της πτωχευμένης επιχείρησης *Ingenieurhochbau GmbH, Gera* (στο εξής «IHG»). Η IHG ιδιωτικοποιήθηκε το 1992 και πτώχευσε το 1996.

Η διάδοχος της IGB αγόρασε μέρος του ενεργητικού της πτωχευμένης εταιρείας έναντι 175 000 γερμανικά μάρκα. Οι τρέχουσες συμβάσεις που αναλήφθηκαν από την IHG ανέρχονται σε περίπου 5 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα για τις οποίες απασχολούνται 25 εργαζόμενοι. Τις μετοχές της IGB κατέχει η οικογένεια *Hempel*. Δύο από τους επενδυτές είναι επίσης οι αποκλειστικοί μέτοχοι των εταιρειών διαχείρισης ακινήτων *HAB Hoch- und Ausbau GmbH* (στο εξής «HAB») και *HBG Hempel-Bausträger GmbH* (στο εξής «HBG») στη *Gera*. Το 1997 η IGB συγχωνεύθηκε με την *HAB* και στη συνέχεια χρησιμοποιεί την ίδια επωνυμία με την *HAB*. Το

σύνολο του ομίλου *Hempel* είναι *MME*. Στις αρχές του 2001 οι εταιρείες του ομίλου *Hempel, HAB* και *HBG* κήρυξαν πτώχευση.

Η IGB/HAB δραστηριοποιείται στον κατασκευαστικό τομέα. Ήταν εγκατεστημένη στην *Gera*, στη Θουριγγία, περιοχή επιλέξιμη βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α). Οι δραστηριότητες της εταιρείας επικεντρώνονται σε σκελετούς για κατασκευές με το κλειδί στο χέρι. Η εταιρεία ασχολείται με μικρά σχέδια για τα οποία δεν προβλέπονται πολύπλοκα στατικά προβλήματα. Ο κύκλος εργασιών του 1996 ανερχόταν σε 1 655 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα.

Το 1996 εφαρμόστηκε ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης. Το κόστος της αναδιάρθρωσης ανήλθε σε 2,6 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα η χρηματοδότηση του οποίου, σύμφωνα με τις γερμανικές αρχές κατανεμήθηκε μεταξύ του επενδυτή και του δημοσίου ως εξής:

Επενδυτής:	1 735 000 γερμανικά μάρκα
BvS:	580 000 γερμανικά μάρκα (δωρεάν ενίσχυση)
Land της Θουριγγίας ⁽²⁾ :	280 000 γερμανικά μάρκα (εγγύηση) 1 700 γερμανικά μάρκα (άδεια επένδυσης)

⁽¹⁾ Το λεγόμενο *Auffanglösung*, δηλαδή μια νέα επιχείρηση εκτός της διαδικασίας πτώχευσης που συνεχίζει τις δραστηριότητες της επιχείρησης που έχει πτώχευσει.

⁽²⁾ Υποτίθεται ότι έχει χορηγηθεί βάσει εγκεκριμένων προτάσεων.

Η Γερμανία έχει τη γνώμη ότι η συνεισφορά του επενδυτή ανέρχεται σε περίπου 66 %.

Όλα τα χρηματοδοτικά μέτρα αποτελούν ενίσχυση με την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

Τα συγκεκριμένα μέτρα αφορούν την αναδιάρθρωση της επιχείρησης. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι ενισχύσεις ανασυγκρότησης προβληματικών επιχειρήσεων αξιολογούνται δυνάμει των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών περί κρατικών ενισχύσεων για την διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων⁽³⁾ (εφεξής κατευθυντήριες γραμμές).

Η Επιτροπή σημειώνει ότι παρά το γεγονός ότι οι νέες εταιρείες δεν είναι συνήθως επιλέξιμες για ενίσχυση αναδιάρθρωσης, στην περίπτωση του λεγόμενου *Auffanglösungen* λόγω των ειδικών περιστάσεων στα νέα *Länder*, εφαρμόζονται οι κατευθυντήριες γραμμές για τις εταιρείες αυτές⁽⁴⁾.

Σύμφωνα με το σημείο 3.2.2.i) των κατευθυντήριων γραμμών, το σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει να αποκαθιστά τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της εταιρείας εντός λογικής προθεσμίας. Το γεγονός αυτό πρέπει να είναι αποτέλεσμα κυρίως εσωτερικών μέτρων.

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι σύμφωνα με τις γερμανικές αρχές, τα κυριότερα προβλήματα που οδήγησαν στην πτώχευση της IHG ήταν σοβαρές αδυναμίες της διεύθυνσης. Η συνέχιση μη κερδοφόρων δραστηριοτήτων καθώς και το υπερβάλλον προσωπικό. Κύρια χαρακτηριστικά του σχεδίου αναδιάρθρωσης είναι η συνεργασία με την εταιρεία του επενδυτή HAB και η επικέντρωση σε δραστηριότητες κατασκευής οικιών. Ωστόσο, ακόμα και αν αντιμετωπιζονταν τα αρχικά προβλήματα, η Επιτροπή αμφιβάλλει αν η επιχείρηση ήταν σε θέση να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του σκληρού ανταγωνισμού στη δύσκολη αυτή αγορά της κατασκευής οικιών.

Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, η ενίσχυση δεν πρέπει να νοθεύει δυσανάλογα τον ανταγωνισμό. Το δε σημείο 3.2.2.ii) των κατευθυντήριων γραμμών προβλέπει ότι, σε περίπτωση διαρθρωτικού πλεονάσματος δυναμικότητας στον εκάστοτε τομέα, η ανασυγκρότηση πρέπει να προβλέπει και μείωση της δυναμικότητας της εμπλεκόμενης επιχείρησης.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι η ανάλυση της αγοράς δείχνει υπερβάλλουσα παραγωγική ικανότητα στον εν λόγω τομέα η οποία ακόμη

⁽³⁾ Κατευθυντήριες γραμμές περί κρατικών ενισχύσεων για τη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων, ΕΕ C 368 της 23.12.1994 όπως αναθεωρήθηκαν στην ΕΕ C 288/2 της 9.10.1999. Ωστόσο, οι αναθεωρημένες κατευθυντήριες γραμμές δεν εφαρμόζονται στην παρούσα ενίσχυση γιατί έχει χορηγηθεί πριν από τη δημοσίευση των κατευθυντήριων γραμμών το 1999 (στο κεφάλαιο 7.5 των κατευθυντήριων γραμμών αναφέρεται ότι οι κατευθυντήριες γραμμές στην αναθεωρημένη τους μορφή εφαρμόζονται μόνο σε περιπτώσεις όπου μέρος ή το σύνολο της ενίσχυσης έχει χορηγηθεί μετά τη δημοσίευσή τους).

⁽⁴⁾ Στην υποσημείωση 10 των κατευθυντήριων γραμμών καθορίζεται ότι «μόνες εξαιρέσεις στον κανόνα αυτό είναι οι περιπτώσεις που διαχειρίζεται η *Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben* στο πλαίσιο της αποστολής της για τις ιδιωτικοποιήσεις και άλλες ανάλογες περιπτώσεις στα νέα ομόσπονδα κράτη, και ιδίως για επιχειρήσεις από εκκαθαρίσεις ή εξαγορές μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999».

και στην περίπτωση μιας ΜΜΕ απαιτεί κάποια μείωση παραγωγικής ικανότητας. Σημειώνει περαιτέρω ότι οι γερμανικές αρχές δεν υπέβαλε μεμονωμένες πληροφορίες σχετικά με την παραγωγική ικανότητα της IGB/HAB. Συνεπώς, διατηρεί αμφιβολίες σχετικά με το αν η ενίσχυση νοθεύει δυσανάλογα τον ανταγωνισμό.

Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, η ενίσχυση πρέπει να είναι ανάλογη με το κόστος και τα οφέλη της αναδιάρθρωσης. Στο σημείο 3.2.2.iii) των κατευθυντήριων γραμμών αναφέρεται ότι οι δικαιούχοι θα πρέπει να συνεισφέρουν σημαντικά με ίδιους πόρους στο κόστος αναδιάρθρωσης.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι το κόστος της αναδιάρθρωσης ανέρχεται σε 2,6 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Οι γερμανικές αρχές έχουν τη γνώμη ότι οι συνεισφορές από ιδιωτικές πηγές ανέρχονται σε περίπου 1,7 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα δηλαδή περίπου 60 % του κόστους αναδιάρθρωσης.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι η χρηματοδότηση της αναδιάρθρωσης εκτός από την κεφαλαιακή ενίσχυση του επενδυτή με 170 000 DEM χρηματοδοτείται με πιστώσεις και τραπεζικές εγγυήσεις. Οι πιστώσεις αυτές καλύπτονται κατά 80 % με εγγύηση του δημοσίου και με επιδοτήσεις επιτοκίων βάσει προγραμμάτων ενίσχυσης. Ο επενδυτής πρόσφερε ως ασφάλεια για τις πιστώσεις αυτές 20 % προσωπικών δεσμεύσεων. Οι συνεισφορές αυτές φαίνεται να αποτελούν εσωτερική εμπορική χρηματοδότηση μόνο ως το ποσό των 70 000 γερμανικών μάρκων.

Τέλος, η Γερμανία υποστήριξε ότι η παραίτηση από το ετήσιο χριστουγεννιάτικο επίδομα του εργατικού δυναμικού ύψους 345 000 γερμανικών μάρκων πρέπει να θεωρηθεί συνεισφορά της δικαιούχου για το κόστος αναδιάρθρωσης της IGB. Μέχρι στιγμής, η Επιτροπή σημειώνει ότι δεδομένου ότι το εργατικό δυναμικό δεν αποτελεί τμήμα των επενδυτών στην εταιρεία δεν θεωρηθεί ούτε ως συνεισφορά του δικαιούχου ούτε χρηματοδότηση του δημοσίου.

Συνεπώς, φαίνεται ότι η συνεισφορά του δικαιούχου ανέρχεται σε μόνο 240 000 γερμανικά μάρκα. Επομένως η Επιτροπή διατηρεί ορισμένες αμφιβολίες κατά πόσο η ενίσχυση περιορίζεται στο ελάχιστο που απαιτείται για να καταστεί δυνατή η αναδιάρθρωση και κατά πόσο η συνεισφορά του επενδυτή μπορεί να θεωρηθεί σημαντική όπως προβλέπεται στις κατευθυντήριες γραμμές.

Επομένως, για τους προαναφερθέντες λόγους, η Επιτροπή διατηρεί αμφιβολίες σχετικά με την ικανότητα του σχεδίου αναδιάρθρωσης να αποκαταστήσει την μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της υπό εξέταση επιχείρησης, καθώς και σχετικά με την αναλογικότητα της ενίσχυσης όσον αφορά τις δαπάνες και τα οφέλη της αναδιάρθρωσης.

Σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού ΕΚ αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, κάθε μη σύμφωνη ενίσχυση μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο επιστροφής από τον αποδέκτη της.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

«Die Kommission teilt Deutschland mit, dass sie nach Prüfung der von den deutschen Behörden über die vorerwähnte Beihilfe übermittelten Angaben beschlossen hat, das Verfahren nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag einzuleiten.

I. VERFAHREN

1. Mit Telefaxnachricht vom 29. Dezember 1999, die von der Kommission am 10. Januar 2000 als Beihilfesache NN 2/2000 eingetragen wurde, unterrichtete die deutsche Regierung die Kommission über finanzielle Maßnahmen zur Unterstützung der Ingenieur- und Gewerbebau GmbH (IGB). Da die finanziellen Maßnahmen zugunsten des Unternehmens zum Zeitpunkt der Verständigung bereits durchgeführt worden waren, wurden sie gemäß Artikel 88 Absatz 3 EG-Vertrag als nicht angemeldete Beihilfe eingetragen.
2. Mit Schreiben vom 31. Januar 2001, 7. März 2001 und 9. Juli 2001 stellte die Kommission Fragen. Die Antworten darauf langten am 14. März 2001, am 10. Mai 2001 und am 20. August 2001 ein.

II. AUSFÜHRLICHE BESCHREIBUNG DER BEIHILFE

1. Das begünstigte Unternehmen

3. Die Ingenieur- und Gewerbebau GmbH (im Folgenden: IGB) ist eines der Nachfolgeunternehmen der ehemals staatlichen Ingenieurhochbau GmbH (im Folgenden: IHG). Sie ist im Baugewerbe tätig.
4. Das Unternehmen konzentriert sich auf Rohbauarbeiten im Bereich von schlüsselfertigen Wohn- und Wirtschaftsgebäuden. Seine Aktivitäten umfassen Beton-, Stahl- und Mauerwerksarbeiten, den Neuaufbau und Abbruch von Gebäuden, Abdichtungs- sowie Putzarbeiten. Das Unternehmen konzentriert sich auf kleine Projekte ohne komplexe statische Probleme.
5. Die IGB hat ihren Sitz in Gera im Freistaat Thüringen, einem Fördergebiet im Sinne von Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe a) EG-Vertrag. Laut Deutschland beträgt die Arbeitslosenquote dort 19 %.
6. Im Jahr 1996 beschäftigte die IGB 25 Mitarbeiter und erzielte einen Umsatz von 1,655 Mio. DEM.
7. Alle Anteile der IGB befinden sich im Eigentum der Familie Hempel: Gabriele (30 %), Gerd (30 %), Karin (20 %) und Hendrik (20 %) Hempel. Gabriele und Gerd Hempel sind auch alleinige Gesellschafter der Bauträger HAB Hoch- und Ausbau GmbH und HBG Hempel-Bauträger GmbH in Gera.
8. Am 1. Januar 1997 fusionierte die IGB mit der HAB und firmiert seither unter dem Namen HAB.
9. Im Jahr 1998 beschäftigten die Unternehmen HAB und HBG der Familie Hempel zusammen 85 Personen (82 im

Jahr 1999) und erwirtschafteten gemeinsam einen Umsatz von 20 Mio. DEM.

10. Am 28. März 2001 ist die HAB in die Gesamtvollstreckung gegangen. Deutschland gibt an, dass kurz danach auch die HBG Hempel-Bauträger GmbH Konkurs anmelden musste.
11. Deutschland ist der Auffassung, dass mit dem Konkurs des Unternehmens jede potentielle Wettbewerbsverfälschung weggefallen ist, da das Unternehmen nicht länger auf dem Markt präsent ist. Daher gibt Deutschland an, die Notifizierung gemäß Artikel 8 Absatz 1 der Verordnung EG Nr. 659/1999 zurückzuziehen.
 - a) *Die Privatisierung der IHG im Jahr 1993*
 12. Die Vorläufergesellschaft IHG wurde am 1. Juli 1993 nach einem offenen, transparenten und bedingungslosen Bieterverfahren im Rahmen eines Management-Buy-Out/Buy-In privatisiert, wobei die Ingenieurhochbau Beteiligungsgesellschaft mbH zu einem Kaufpreis von 8,1 Mio. DEM den Zuschlag erhielt.
 13. Nach der Privatisierung baute die IHG Personal ab. Von 1990 bis 1994 wurde der Personalbestand von 1 132 auf rund 470 Mitarbeiter gesenkt. Deutschland gibt an, dass das Unternehmen 1994 dennoch einen Verlust von ungefähr 16 Mio. DEM erlitten hätte. Die Probleme bestanden vor allem in schwerwiegenden Managementfehlern, dem Festhalten an nicht kostendeckenden Geschäftsfeldern (z. B. Tiefbau und „Ausbau Berlin“⁽⁵⁾) sowie einem überhöhten Personalbestand. Deshalb stimmte die Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (im Folgenden: BvS) Änderungen am Privatisierungsvertrag zu. Diese Maßnahmen brachten keine Lösung für die Schwierigkeiten der IHG. Trotz eines weiteren Personalabbaus auf 261 Mitarbeiter betrug der Verlust 1995 7,5 Mio. DEM. Ende März 1999 stellte die IHG daher einen Antrag auf Gesamtvollstreckung. Das Gesamtvollstreckungsverfahren wurde am 10. Juli 1996 eröffnet⁽⁶⁾.

b) *Die Umstrukturierung*

14. Im Zuge der Gesamtvollstreckung errichtete der Konkursverwalter drei neue Auffanggesellschaften auf der Grundlage der ehemaligen IHG⁽⁷⁾. Die IGB wurde am 19. Juni 1996 gegründet⁽⁸⁾.

⁽⁵⁾ Laut Deutschland wurden alleine in diesem Bereich jährliche Verluste von 5 Mio. DEM verzeichnet.

⁽⁶⁾ Deutschland gibt an, dass die BvS alle Forderungen gegen die IHG sowie die IHG Beteiligungsgesellschaft im Gesamtvollstreckungsverfahren angemeldet hat.

⁽⁷⁾ Beihilfen an ein zweites Unternehmen, die Hoch- und Ingenieurbau GmbH (HIG) wurden unter NN 3/2000 eingetragen. Die dritte Firma, Systembau GmbH (SBS), erhielt laut Deutschland aufgrund ihrer erwiesenen mangelnden Überlebensfähigkeit keine finanzielle Unterstützung aus staatlichen Quellen und befindet sich seit 3. Mai 1999 in Gesamtvollstreckung.

⁽⁸⁾ Eine so genannte Auffanglösung, d. h. Bildung einer neuen Gesellschaft zur Fortführung des Betriebs eines in Gesamtvollstreckung befindlichen Unternehmens.

15. Am 10. Juli 1996, dem Insolvenzstichtag der IHG, erwarb die IGB einen Teil der Gesamtvollstreckungsmasse für insgesamt 175 000 DEM. Laufende Aufträge der IHG in einer Höhe von 5 Mio. DEM und 25 Mitarbeiter wurden von der IGB übernommen.

Tabelle: Entwicklung/Leistung (in 1 000 DEM)

	1996	1997	1998	1999
Umsatzerlös	1 655	10 500	9 175	5 404
Materialkosten	938	6 279	5 054	2 803
Ergebnis	14	- 360	- 210	- 398
Jahresüberschuss (*)	3	44	22	23

(*) Einschließlich außerordentlicher Erträge (z. B. Kapitalzuflüsse).

2. Der Umstrukturierungsplan

16. Am 14. Juni 1996 trat ein Umstrukturierungsplan in Kraft. Gemäß dem Umstrukturierungskonzept sollte sich die IGB auf die folgenden Bereiche konzentrieren.
17. Zum einen beabsichtigte die IGB, verstärkt an Bauvorhaben teilzunehmen, die von den Bauträgern der Hempel-Gruppe durchgeführt wurden. Dadurch sollte das Risiko des Forderungsausfalls gemindert werden. Zum anderen sollte sich die IGB vorwiegend an Ausschreibungen der öffentlichen Hand und auch an Ausschreibungen zahlungsfähiger Kunden beteiligen, um sicherzustellen, dass ihre Forderungen bezahlt werden. Insbesondere im Bereich der Sanierung von Wohn- und Bürogebäuden sollte die IGB ihre Tätigkeit auf dem regionalen Markt ausbauen und als Generalunternehmer einen Teil des Marktes der „alten Bundesländer“, vor allem in Hessen, erschließen. Der Investor konzentrierte sich vorwiegend auf Wohnbauprojekte, wie Reihenhäuser und kostengünstige Mehrfamilienhäuser.
18. Zur Optimierung der Zusammenarbeit innerhalb der Hempel-Gruppe fusionierten die IGB und HAB im Jahr 1997.
19. Laut Deutschland wurde die Produktivität durch die Konsolidierung von Personal, Maschinen und Geräten erheblich gesteigert. Durch die Zentralisierung des Einkaufs für die IGB und HAB gelang es, bessere Konditionen mit den Lieferanten zu vereinbaren. Dadurch konnten die Ausrüstungs- und Gemeinkosten gesenkt werden. Neu abgeschlossene Arbeitsverträge wiesen ein Lohn- und Gehaltsniveau auf, das um 20 % niedriger war als vormals bei der IHG. Die Personalaufwandsquote betrug rund 30 %, was laut Deutschland unter dem Branchendurchschnitt liegt.
20. Das Unternehmen führte ihm übertragene Arbeiten nur zu 70 % bis 90 % selbst aus. Spezialgewerke wurden an Unterauftragnehmer vergeben, die effizienter und daher kostengünstiger arbeiten konnten.
21. Die Kosten der Umstrukturierungen wurden wie folgt angegeben:

Tabelle: Kosten der Umstrukturierung der IGB (in TDEM)

1. Investitionen	1 265
Maschinen, Geräte	220
Potain-Kran	165
Fahrzeuge	50
Grundstück	120
Baukosten der Lagerhalle	660
Gebühren	50
2. Von der Umstrukturierung nicht gedeckte Personalkosten	345
3. Betriebsmittel	600
4. Avalkredit (für Lieferanten und andere Vertragspartner)	400
Insgesamt	2 610

3. Finanzielle Maßnahmen (im Rahmen der Umstrukturierung)

a) Finanzielle Maßnahmen des Staates

22. Die BvS gewährte der IGB 580 000 DEM. Die Finanzhilfe bestand aus einem Zuschuss, der 1996 gewährt und in drei Tranchen ausbezahlt wurde⁽⁹⁾. Die erste Tranche (425 000 DEM) wurde am 11. Februar 1997, die zweite (118 000 DEM) am 17. August 1998 und die dritte (36 000 DEM) am 18. Dezember 1999 ausgereicht.
23. Der Freistaat Thüringen beteiligte sich an der Unterstützung der IGB mit einer 80 %igen Ausfallbürgschaft der Thüringer Aufbaubank (im Folgenden: TAB) für Kredite und Avalrahmen der IGB in einer Gesamthöhe von 1,5 Mio. DEM. Deutschland gibt an, dass dieser Beitrag von 1,2 Mio. DEM durch ein genehmigtes Bürgschaftsprogramm der Thüringer Aufbaubank abgedeckt wird⁽¹⁰⁾.
24. Gemäß den erhaltenen Informationen enthalten die vorerwähnten Kredite einen „ERP⁽¹¹⁾“-Kredit in Höhe von 500 000 DEM zu 5,5 % und einen „TAB“-Kredit in Höhe von 250 000 DEM zu 5,5 %. Es wurden keine weiteren Informationen über den Charakter dieser Maßnahmen übermittelt.
25. Im Jahr 1996 erhielt die IGB eine einmalige Investitionszulage in Höhe von 1 700 DEM, die laut Deutschland von einer genehmigten Investitionszulageregelung abgedeckt wird⁽¹²⁾.

b) Finanzielle Beiträge aus anderen Quellen

26. Laut Deutschland wurden folgende privaten Investitionen getätigt:

⁽⁹⁾ Laut Deutschland waren diese Maßnahmen zweckgebunden zur Finanzierung des Anlagevermögens.

⁽¹⁰⁾ Bürgschaftsrichtlinie der Thüringer Aufbaubank, SG(96) D/11696 vom 27. Dezember 1996 (Beihilfesache N 117/96).

⁽¹¹⁾ European Recovery Program.

⁽¹²⁾ Investitionszulage für die neuen Länder, SG(95) D/17154 vom 27. Dezember 1995, geändert durch SG(96) D/3794 vom 12. April 1996 (Beihilfesache N 494/A/95).

- Eigenkapital des Investors: 170 000 DEM,
 - persönliche Haftung des Investors für 20 % der Darlehen in Höhe von 1,5 Mio. DEM, d. h. rund 300 000 DEM,
 - gemeinsame Haftung der Investoren für 80 %, d. h. 920 000 DEM, eines TAB-Umlaufmitteldarlehen, eines ERP-Existenzgründungskredits und des Avalrahmens, vorrangig zu der oben erwähnten 80 %ige staatlichen Ausfallbürgschaft,
 - Verzicht der Mitarbeiter auf das jährliche Weihnachtsgeld im Zeitraum 1997 bis 1999, der sich auf insgesamt 345 000 DEM beläuft.
27. Deutschland vertritt die Auffassung, dass diese Beiträge in Höhe von 1,735 Mio. DEM, d. h. 66 % der Umstrukturierungskosten, als Beiträge aus kommerziellen Quellen zu betrachten sind.

4. Marktanalyse

28. Das Unternehmen konzentriert sich auf Rohbauarbeiten im Bereich von schlüsselfertigen Wohn- und Wirtschaftsgebäuden. Der Investor legte den Schwerpunkt vor allem auf Wohnbauprojekte, wie die Errichtung und Sanierung von Reihenhäusern und kostengünstigen Mehrfamilienhäusern.
29. Deutschland führt an, dass das Unternehmen außerhalb von Gera vor allem im Bundesland Hessen tätig war. Seine Tätigkeitsschwerpunkte blieben lokal. Der Marktanteil der Hempel-Gruppe betrug 1998 auf regionaler Ebene 0,02 % und bundesweit 0,005 %. Das Unternehmen war außerhalb Deutschlands nicht präsent.
30. Das Baugewerbe ist in der EU vorwiegend von lokalen Unternehmen, wenigen Großbetrieben und geringer Exporttätigkeit gekennzeichnet. Bei Großprojekten nehmen allerdings innerhalb der EU grenzüberschreitende Tätigkeiten zu. Die Bautätigkeiten können in vier Hauptkategorien aufgliedert werden: Nichtwohnbau (29 %), Wohnbau (27 %), Sanierung und Instandhaltung (25 %) sowie Tiefbau (19 %) ⁽¹³⁾.
31. Das Baugewerbe trug 1997 rund 5,1 % zur gesamten Wertschöpfung in der EU bei. Die Bautätigkeit stieg 1998/1999 in allen Mitgliedstaaten außer in zwei Ländern, zu denen Deutschland gehörte (-1,7 %). Während des betreffenden Jahrzehnts wurde vor allem im Bereich des Wohnbaus ein Wachstum verzeichnet. Bei Nichtwohngebäuden nahm die Bedeutung von Investitionen in die Renovierung von bestehenden Bauten, d. h. in die Sanierung, zu ⁽¹⁴⁾.
32. Den deutschen Angaben zufolge erfuhr das ostdeutsche Baugewerbe seit 1994 in beinahe allen Zweigen einen Abschwung. Als der Umstrukturierungsplan angenommen wurde, war es wahrscheinlich, dass der Rückgang in den folgenden Jahren anhalten würde. Die Spezialisierung in diesem Wirtschaftszweig nimmt zu, so dass verstärkt Unteraufträge vergeben werden. Deutschland gibt an, dass sich die Unternehmen spezialisieren, aber gleichzeitig begleitende Dienstleistungen rund ums Bauen anbieten müssen. Der Marktanteil ausländischer Baufirmen wächst.
33. Im Jahr 2000 wurde im ostdeutschen Baugewerbe ein dramatischer Abschwung beobachtet. Die Produktivität sank im Vergleich zum Vorjahr um 12,7 %. Beim Umsatz kam es zu einem Einbruch um 12,2 %. Dies führte innerhalb von fünf Jahren zu einem Rückgang der Produktion um 28 %. Die Entwicklung im Wohnbau war mit einem Rückgang des Umsatzes um 20,5 % und der Neuaufträge um 25,8 % besonders kritisch. In den folgenden Jahren wird der Markt voraussichtlich stagnieren ⁽¹⁵⁾.

III. WÜRDIGUNG

34. Eingangs stellt die Kommission fest, dass eine Rücknahme der Notifizierung nach Artikel 8 Absatz 1 der Verordnung (EG) Nr. 569/1999 nur auf Fälle von notifizierten Beihilfen anwendbar ist. Vorliegend sind die deutschen Behörden ihrer Verpflichtung nach Artikel 88 Absatz 3 EG-Vertrag nicht nachgekommen, da einige finanzielle Maßnahmen zugunsten der IGB, für die nicht angegeben wurde, dass sie unter genehmigte Regelungen fallen, dem Begünstigten schon vor dem Schreiben vom 29. Dezember 1999 gewährt worden waren. Die Beihilfen sind daher als rechtswidrig zu betrachten. In diesem Fall ist die Kommission verpflichtet, die einzelnen Maßnahmen gemäß Artikel 87 EG-Vertrag zu prüfen.
35. Gemäß Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag sind staatliche Beihilfen, die bestimmten Unternehmen von einem Mitgliedstaat gewährt werden, mit dem Gemeinsamen Markt unvereinbar, wenn sie den Wettbewerb verfälschen oder zu verfälschen drohen, soweit sie den Handel zwischen Mitgliedstaaten beeinträchtigen.
36. Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag ist auf alle von Deutschland an das begünstigte Unternehmen gewährten finanziellen Maßnahmen anwendbar. Alle diese Maßnahmen gewähren wirtschaftliche Vorteile aus staatlichen Mitteln an ein bestimmtes Unternehmen. Solche Maßnahmen stellen daher grundsätzlich Beihilfen dar, die aufgrund ihres Charakters voraussichtlich den Wettbewerb verfälschen. Angesichts der Art der Unterstützung und aufgrund der Tatsache, dass im Wirtschaftszweig des begünstigten Unternehmens zwischenstaatlicher Handel im Gemeinsamen Markt existiert, fallen die gewährten finanziellen Maßnahmen in den Anwendungsbereich des Artikels 87 Absatz 1 EG-Vertrag.

1. Beihilfeempfänger

37. Das Verbot des Artikels 87 Absatz 1 EG-Vertrag bezieht sich auf Beihilfen, die einem bestimmten Unternehmen gewährt werden. IGB wurde mit Wirksamkeit vom 1. Januar 1997 mit der HAB verschmolzen. Deutschland führt an, dass alle wesentlichen Investitionen vor der Fusion durchgeführt wurden, und ist daher der Meinung, dass nur die IGB von der finanziellen Unterstützung aus staatlichen Quellen profitierte.

⁽¹³⁾ Panorama europäischer Unternehmen 1999, S. 397 bis 403.

⁽¹⁴⁾ Ebenda.

⁽¹⁵⁾ Hauptverband der Deutschen Bauindustrie, Pressemitteilung vom 7. März 2001; siehe www.bauindustrie.de/seiten/presse/artikel.php3?id=45

38. Die Kommission stellt fest, dass die Fusion innerhalb des Umstrukturierungszeitraums stattfand und von Deutschland als Teil des Plans angesehen wurde. Es wurde erläutert, dass sie durch die Konsolidierung von Personal, Maschinen und Geräten wertvolle Synergieeffekte mit sich brachte. Bei den von Deutschland vorgelegten Informationen wird auch davon ausgegangen, dass die IGB und HAB seit der Fusion als eine einzige Wirtschaftseinheit zu betrachten sind. Die Kommission bezweifelt daher, dass der Nutzen der finanziellen Unterstützung ausschließlich auf die IGB begrenzt werden konnte.

2. Angeblich auf der Grundlage genehmigter Regelungen gewährte Beihilfen

39. In Bezug auf den „ERP“-Kredit von 500 000 DEM und den „TAB“-Kredit von 250 000 DEM muss davon ausgegangen werden, dass diese durch öffentliche Quellen refinanziert wurden und daher ein Beihilfeelement in Form einer Zinsvergünstigung enthalten. Trotz eines Auskunftersuchens konnten keine weiteren Informationen über den Charakter dieser Maßnahmen erlangt werden und es ist daher zu diesem Zeitpunkt nicht möglich festzustellen, ob diese Maßnahmen weitere Beihilfeelemente im Sinne von Artikel 87(1) EG-Vertrag enthalten. Daher muss die Kommission eine Anordnung zur Auskunftserteilung erlassen. Die angeforderten Informationen sind in Paragraph 77 dieser Entscheidung näher angeben.

40. Im Zuge der Umstrukturierung erhielt die IGB von der TAB finanzielle Unterstützung in Form einer 80 %igen Bürgschaft in Bezug auf Kredite (1,5 Mio. DEM) aus anderen Quellen. Deutschland gibt an, dass diese Bürgschaft in Höhe von 1,2 Mio. DEM im Rahmen eines Bürgschaftsprogramms der Thüringer Aufbaubank gewährt wurde, das von der Kommission genehmigt worden ist⁽¹⁶⁾. Dieses Programm ermöglicht einzelne Bürgschaften in Bezug auf Kredite und Avalrahmen bis zur Höhe von 6 Mio. DEM für KMU ohne vorherige Anmeldung, sofern der kumulative Beihilfehöchstsatz nicht überschritten wird. Befindet sich das betreffende Unternehmen in Schwierigkeiten, wird zusätzlich die Vorlage eines Umstrukturierungsplans gefordert.

41. In Bezug auf die Investitionszulage in Höhe von 1 700 DEM, die die IGB 1996 vom Freistaat Thüringen erhielt, gibt Deutschland an, dass sie gemäß einer genehmigten Investitionszulageregelung⁽¹⁷⁾ gewährt wurde.

42. Angesichts der von Deutschland vorgelegten Informationen stellt die Kommission fest, dass die Bedingungen dieser Programme erfüllt und die oben genannten Maßnahmen daher als bestehende Beihilfen betrachtet werden und sie somit in dieser Entscheidung nicht zu würdigen sind.

43. Abschließend ist darauf hinzuweisen, dass alle vorgenannten Beihilfen für die IGB, auch wenn sie unter bestehende Beihilferegelungen fallen, später bei der Beurteilung der Verhältnismäßigkeit der Umstrukturierungsbeihilfe berücksichtigt werden.

3. Ad-hoc-Beihilfen

44. Bei dem Zuschuss in Höhe von 580 000 DEM, der von der BvS im Rahmen der Umstrukturierung gewährt wurde, wird nicht angegeben, dass er im Rahmen einer bestehenden Regelung erteilt wurde. Daher ist er als Ad-hoc-Beihilfe zu betrachten. Diese Maßnahme wird in der vorliegenden Entscheidung beurteilt.

45. Maßnahmen, die unter das Verbot des Artikels 87 Absatz 1 EG-Vertrag fallen und keine bestehende Beihilfe darstellen, sind in der Regel mit dem Gemeinsamen Markt nur dann vereinbar, wenn sie die Voraussetzungen für eine Ausnahme oder Freistellung vom Beihilfeverbot gemäß Artikel 87 Absätze 2 bzw. 3 EG-Vertrag erfüllen. Während Artikel 87 Absatz 2 Beihilfen betrifft, die in jedem Falle mit dem Gemeinsamen Markt vereinbar sind, sind in Artikel 87 Absatz 3 Maßnahmen aufgeführt, die von der Kommission als mit dem Gemeinsamen Markt vereinbar angesehen werden können.

46. Im vorliegenden Fall ist Artikel 87 Absatz 3 maßgeblich.

47. Artikel 87 Absatz 3 stellt es in das Ermessen der Kommission, Beihilfen unter gewissen spezifischen Umständen zuzulassen. Dazu gehört zum Beispiel die Möglichkeit, gemäß Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe c) Beihilfen zur Förderung der Entwicklung gewisser Wirtschaftszweige oder Wirtschaftsgebiete zu genehmigen, soweit sie die Handelsbedingungen nicht in einer Weise verändern, die dem gemeinsamen Interesse zuwiderlaufen.

48. Im vorliegenden Fall gelangt Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe c) zur Anwendung, da der Zweck der finanziellen Maßnahmen für die IGB darin bestand, ein Unternehmen in Schwierigkeiten umzustrukturieren.

49. In den Leitlinien der Gemeinschaft für die Beurteilung von staatlichen Beihilfen zur Rettung und Umstrukturierung von Unternehmen in Schwierigkeiten⁽¹⁸⁾ (im Folgenden: Leitlinien) legt die Kommission die Voraussetzungen für eine zustimmende Ausübung ihrer Beurteilungsbefugnisse gemäß Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe c) EG-Vertrag im Einzelnen dar. Da die fraglichen Beihilfen dem Empfänger vor dem Inkrafttreten der überarbeiteten Leitlinien im Jahr 1999 gewährt wurden, sind die Leitlinien in der Fassung von 1994 auf die betreffenden Maßnahmen anwendbar⁽¹⁹⁾.

a) Unternehmen in Schwierigkeiten

50. Umstrukturierungsbeihilfen können nach den Leitlinien nur dann genehmigt werden, wenn der Empfänger als Unternehmen in Schwierigkeiten im Sinne der Leitlinien betrachtet wird. Gemäß Absatz 2.1 der Leitlinien zählen zu den typischen Symptomen eines Unternehmens in Schwierigkeiten eine rückläufige Rentabilität oder zunehmende Verluste, sinkende Umsätze, verminderter Cashflow und ein niedriger Nettobuchwert.

⁽¹⁸⁾ ABl. C 368 vom 23.12.1994; neue Fassung in ABl. C 288 vom 9.10.1999, S. 2.

⁽¹⁹⁾ Nach Absatz 7.5 der Leitlinien von 1999 gilt die geänderte Fassung der Leitlinien nur für Fälle, in denen die Beihilfe oder ein Teil der Beihilfe nach Veröffentlichung der neuen Leitlinien gewährt worden ist.

⁽¹⁶⁾ A.a.O. (siehe Fußnote 6).

⁽¹⁷⁾ A.a.O. (siehe Fußnote 8).

51. Die Kommission stellt fest, dass ein neu gegründetes Unternehmen wie die IGB grundsätzlich nicht als Unternehmen in Schwierigkeiten betrachtet werden kann. Allerdings wendet die Kommission aufgrund der außergewöhnlichen Umstände in den neuen Bundesländern die Leitlinien im Falle so genannter Auffanglösungen ⁽²⁰⁾ an, sofern die Tätigkeit des Unternehmens fortgeführt wird und es sich nicht um einen reinen Verkauf von einzelnen Anlagegütern handelt ⁽²¹⁾. Dies gilt vorliegend auch im Fall der IGB. Bei ihrer Gründung übernahm die IGB einen Teil des Anlagevermögens sowie die Fortführung des Betriebs ihrer Vorläufergesellschaft IHG. Dieses Unternehmen verzeichnete ab 1994 Verluste, die bis zu seinem Konkurs im Jahr 1996 immer über 7 Mio. DEM lagen, und einen Umsatzrückgang um rund 27 %. Hieraus lässt sich schließen, dass die IGB mit der Fortführung des Betriebs der IHG Schwierigkeiten übernahm, die schon bei der IHG vorgelegen haben. Ferner wird berücksichtigt, dass die IGB seit 1997 Verluste erwirtschaftete. Somit kann die IGB als Unternehmen in Schwierigkeiten im Sinne der Leitlinien betrachtet werden.
52. Absatz 3.2 der Leitlinien führt die allgemeinen Bedingungen an, die erfüllt werden müssen, bevor die Kommission eine Umstrukturierungsbeihilfe genehmigen kann. Diese lauten: Wiederherstellung der Rentabilität, Vermeidung unzumutbarer Wettbewerbsverfälschungen und Verhältnis zu den Kosten und Nutzen der Umstrukturierung.
- b) *Wiederherstellung der Rentabilität*
53. Gemäß Absatz 3.2.2 Ziffer i) der Leitlinien ist die unbedingte Voraussetzung jedes Umstrukturierungsplans, dass er die langfristige Rentabilität des Unternehmens innerhalb eines angemessenen Zeitraums auf der Grundlage realistischer Annahmen hinsichtlich seiner künftigen Betriebsbedingungen wiederherstellt. Die Verbesserung der Lage und die Wiederherstellung der Rentabilität des Unternehmens muss vor allem durch entsprechende unternehmensinterne Maßnahmen herbeigeführt werden und darf nicht nur auf externen Faktoren wie höheren Preisen und einer größeren Nachfrage beruhen, auf die das Unternehmen keinen wesentlichen Einfluss hat.
54. Das Hauptkonzept des Umstrukturierungsplans bestand in der Zusammenarbeit mit der HAB, einem Unternehmen des Investors, die in der Folge zur Fusion dieser beiden Firmen führte. Damit wurden eine Kostenreduzierung angestrebt.
55. Die Aktivitäten sollten sich auf Wohnbauprojekte wie Reihenhäuser und kostengünstige Mehrfamilienhäuser konzentrieren. Laut der Marktanalyse bestanden zur Zeit der Einleitung des Umstrukturierungsplans in diesen Bereichen
- geringere Überkapazitäten als in anderen Zweigen des Baugewerbes. Das Unternehmen sollte den Schwerpunkt auf „sichere“ Projekte mit zahlungsfähigen Kunden legen, um das Risiko des Forderungsausfalls zu mindern. Unrentable Aktivitäten wurden aufgegeben.
56. Die Kommission stellt fest, dass der Umstrukturierungsplan auf Anfangsprobleme, die zum Konkurs der Vorläufergesellschaft IHG führten, durch die Einführung eines neuen Management und die Aufgabe unrentabler Geschäftsbereiche zum Teil einging.
57. Anhand der ihr zur Verfügung stehenden Informationen stellt die Kommission allerdings auch fest, dass die Marktlage im Bereich des Wohnbaus, auf den sich das Unternehmen konzentrierte, sehr schwierig war. Es ist fraglich, ob das Unternehmen — ein kleiner Betrieb mit beschränkten Ressourcen — diesen Bedingungen eines intensiven Wettbewerbs im betreffenden Sektor gewachsen sein konnte.
58. Diese Annahme wird durch die Unternehmensdaten, die für den Zeitraum 1997 bis 1999 vorgelegt wurden, bestätigt. Die Zahlen zeigen, dass es durch die Umstrukturierungsmaßnahmen bei IGB/HAB nicht gelang, die Rentabilität wiederherzustellen, da stark steigende negative Ergebnisse verzeichnet wurden.
59. Deshalb hat die Kommission Zweifel daran, ob der Plan zur Wiederherstellung der langfristigen Rentabilität der IGB/HAB geeignet war, so dass das Unternehmen aus eigener Kraft am Markt hätte konkurrieren können.
- c) *Vermeidung unzumutbarer Wettbewerbsverfälschungen*
60. Gemäß den Leitlinien dürfen die Beihilfen den Wettbewerb nicht unzumutbar verfälschen. Absatz 3.2.2 Ziffer ii) der Leitlinien legt fest, dass die Umstrukturierung bei strukturellen Überkapazitäten im fraglichen Wirtschaftszweig eine Reduzierung der Kapazitäten im betreffenden Unternehmen beinhalten muss. Wenn keine strukturellen Überkapazitäten in dem relevanten Markt vorliegen, muss die Beihilfe ausschließlich zur Wiederherstellung der Rentabilität des Unternehmens verwendet werden und darf es dem Beihilfeempfänger nicht ermöglichen, während der Durchführung des Umstrukturierungsplans seine Produktionskapazitäten auszuweiten, es sei denn in dem für die Wiederherstellung der Rentabilität notwendigen Ausmaß ohne ungebührliche Wettbewerbsverfälschung.
61. Laut der Marktanalyse wurde in beinahe allen Bereichen des Baugewerbes ein Rückgang verzeichnet. Der Wohnbau erfuhr 1999/2000 einen dramatischen Abschwung. Deshalb hätte die Umstrukturierung, selbst wenn die IGB/HAB als KMU ⁽²²⁾ betrachtet werden könnte, bei denen die Kommission eine weniger restriktive Haltung einnimmt, eine gewisse Herabsetzung der Kapazitäten vorsehen müssen ⁽²³⁾.

⁽²⁰⁾ Neue Unternehmen, die aus einem Gesamtvollstreckungsverfahren zur Fortführung des Betriebs eines in Konkurs befindlichen Unternehmens hervorgehen.

⁽²¹⁾ Diese Vorgehensweise der Kommission ist nun ausdrücklich in Fußnote 10 der Leitlinien aus dem Jahr 1999 festgelegt: „Einzige Ausnahme von dieser Regel sind Fälle derjenigen Unternehmen, die bis zum 31. Dezember 1999 von der Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben im Rahmen ihres Privatisierungsauftrags abgewickelt werden oder aus einer Vermögensübernahme hervorgegangen sind, sowie ähnliche Fälle in den neuen Bundesländern.“

⁽²²⁾ Siehe Absatz 3.2 des Gemeinschaftsrahmens für staatliche Beihilfen an kleine und mittlere Unternehmen (ABl. C 213 vom 23.7.1996, S. 4).

⁽²³⁾ Absatz 3.2.4 der Leitlinien.

62. Die Kommission weist darauf hin, dass Deutschland trotz der Bitte um Informationen keine Angaben zur Kapazitätsslage der IGB/HAB machte. Somit stellt die Kommission fest, dass Deutschland nicht alle Informationen vorlegte, die notwendig sind, damit beurteilt werden kann, ob die Beihilfen den Wettbewerb unzumutbar verzerren. Deshalb muss die Kommission eine Anordnung zur Auskunftserteilung erlassen. Die vorzulegenden Angaben werden unter Randnummer 77 im Einzelnen angeführt.

d) *Verhältnis zu den Kosten und Nutzen der Umstrukturierung*

63. Laut den Leitlinien muss die Beihilfe in einem angemessenen Verhältnis zu den Kosten und Nutzen der Umstrukturierung stehen. Absatz 3.2.2 Ziffer iii) der Leitlinien legt fest, dass sich die Beihilfe auf das für die Umstrukturierung notwendige Mindestmaß beschränken und in einem Verhältnis zu dem aus Gemeinschaftssicht erwarteten Nutzen stehen muss. Von den Beihilfeempfängern sollte zum Umstrukturierungsplan ein erheblicher Beitrag aus eigenen Mitteln geleistet werden.

64. Die Kommission stellt fest, dass sich die Umstrukturierungskosten auf ungefähr 2,6 Mio. DEM belaufen. Laut Deutschland werden diese aus folgenden Quellen finanziert:

1. Eigenkapital des Investors	170 000
2. Bankkredite in Höhe von 1 500 000 DEM:	
a) ERP-Kredit (verzinst mit 5,5 % p.a. bis 30.9.2018)	500 000
b) TAB-Darlehen (verzinst mit 5,5 % p.a. bis 30.11.1999)	250 000
c) Avalrahmen (verzinst mit 3,0 % p.a. bis 8.8.1999)	400 000
d) Kontokorrentkredit der Geraer Bank (verzinst mit 9,75 % p.a. bis 28.11.1997)	250 000
e) Darlehen der Geraer Bank (verzinst mit 8,0 % p.a. bis 30.6.2016)	100 000
3. Verzicht der Belegschaft auf das Weihnachtsgeld	345 000
4. BvS-Zuschuss	580 000
5. Staatliche Investitionszulage	1 700
Insgesamt	2 596 700

65. Deutschland ist der Ansicht, dass sich die Beiträge aus kommerziellen Quellen auf 1,735 Mio. DEM belaufen, d. h. 66 % der Umstrukturierungskosten. Diese setzen sich folgendermaßen zusammen:

170 000	Eigenkapital des Investors (Punkt 1)
300 000	20 %ige Haftung des Investors in Bezug auf die Kredite unter Punkt 2
920 000	Zusätzliche Bürgschaften des Investors in Bezug auf die Kredite unter Punkt 2 Buchstaben a) bis c) vor der 80 %igen staatlichen Ausfallbürgschaft
345 000	Verzicht der Belegschaft auf das Weihnachtsgeld (Punkt 3)
1 735 000	Insgesamt

66. Die Kommission stellt fest, dass die Maßnahme unter Punkt 1, die Bereitstellung von Eigenkapital in Höhe von 170 000 DEM durch den Investor, als Beitrag aus den eigenen Mitteln des Beihilfeempfängers zur Umstrukturierung im Sinne der Leitlinien betrachtet werden kann.

67. Ferner wird festgestellt, dass alle unter Punkt 2 gewährten Kredite durch eine 80 %ige staatliche Ausfallbürgschaft auf der Grundlage einer genehmigten Regelung sowie durch eine 20 %ige persönliche Haftung des Investors besichert sind. Deutschland vertritt die Meinung, dass der Betrag, der durch die 20 %ige persönliche Haftung abgedeckt wird, als Beitrag des Beihilfeempfängers zu betrachten ist. Darüber hinaus führt Deutschland an, dass der Investor in Bezug auf die Maßnahmen unter Punkt 2 Buchstaben a) bis c) eine persönliche Bürgschaft in Höhe von 920 000 DEM übernommen hat und diese vor der staatlichen Ausfallbürgschaft zum Tragen kommt. Deutschland argumentiert, dass auch dies als Beitrag des Beihilfeempfängers zu werten ist.

68. In Bezug auf die vorrangige persönliche Haftung vor der 80 %igen staatlichen Bürgschaft vertritt die Kommission die Meinung, dass die für die Gewährung der Kredite „erhebliche“ Haftung in der Ausfallbürgschaft liegt und nicht in der persönlichen Haftung. Es ist fraglich, ob die IGB als Unternehmen in Schwierigkeiten diese Kredite ohne die gewährte staatliche Bürgschaft erhalten hätte. Deshalb ist es zweifelhaft, ob die persönliche Haftung vorrangig zu dieser Bürgschaft einen Beitrag des Beihilfeempfängers darstellt. Da die Bestimmungen der Bürgschaftsregelung eine Beihilfeintensität von 100 % für Bürgschaften an Unternehmen in Schwierigkeiten vorsehen, ist es vielmehr möglich, dass gegebenenfalls der gesamte, von der 80 %igen Bürgschaft abgedeckte Betrag als Beihilfe zu betrachten ist.

69. Im Hinblick auf die 20 %ige persönliche Haftung für die Maßnahmen unter Punkt 2 Buchstaben a) und b) stellt die Kommission fest, dass diese als ERP- bzw. TAB-Kredite bezeichnet werden. Die Kommission muss davon ausgehen, dass diese Kredite aus staatlichen Mitteln refinanziert wurden, die Darlehen zu ermäßigten Zinssätzen bieten. Ferner wird angenommen, dass der Beihilfeempfänger als Unternehmen in Schwierigkeiten keine gleichwertigen Kredite zu Marktbedingungen erhalten hätte. Deshalb müsste der Unterschied zwischen dem ermäßigten und dem marktüblichen Zinssatz⁽²⁴⁾ als Beihilfe betrachtet werden. Allerdings ist selbst nach Abzug der Zinszuschüsse von der Summe, die durch die 20 %ige Haftung abgedeckt wird, fraglich, ob der Rest des Kredits als Beitrag des Beihilfeempfängers betrachtet werden kann. Dies ergibt sich aus der Annahme, dass bei ein und demselben Kredit mehrere Beihilfeelemente vorliegen. Hier ist es aufgrund der staatlichen Ausfallbürgschaft und der Zinszuschüsse fraglich, ob die von der staatlichen Bürgschaft nicht abgedeckte Summe Marktbedingungen unterliegt. Deshalb bezweifelt die Kommission, dass irgendein Teil dieser Kredite als Beitrag des Beihilfeempfängers aus eigenen Mitteln oder Fremdfinanzierung betrachtet werden kann.

⁽²⁴⁾ Als Bezugswert wird der Referenzsatz der Kommission plus 4 % verwendet, da der Empfänger ein Unternehmen in Schwierigkeiten im Sinne der Mitteilung der Kommission über die Methode zur Festsetzung der Referenz- und Abzinsungssätze ist.

70. In Bezug auf die 20 %, die durch die persönliche Haftung in Zusammenhang mit den Maßnahmen unter Punkt 2 Buchstabe c) abgedeckt sind, ist zu beachten, dass diese Maßnahmen auch unter die 80 %ige staatliche Ausfallbürgschaft fallen und einem Unternehmen in Schwierigkeiten gewährt wurden. Die erteilten Auskünfte enthalten keine ausreichenden Informationen darüber, ob diese Maßnahmen eine Fremdfinanzierung zu Marktbedingungen darstellen. Deshalb bezweifelt die Kommission, dass irgendein Teil davon als Beitrag des Beihilfempfängers zur Umstrukturierung erachtet werden kann.
71. Die Kommission stellt fest, dass die Angaben Deutschlands nicht ausreichen, um zu beurteilen, ob die Maßnahmen unter Punkt 2 Buchstaben a) bis c) Beiträge des Beihilfempfängers aus eigenen Mitteln oder Fremdfinanzierung darstellen. Sie muss daher eine Anordnung zur Auskunftserteilung erlassen. Die vorzulegenden Angaben werden unter Randnummer 77 im Einzelnen angeführt.
72. Im Hinblick auf die 20 %ige persönliche Haftung für die Maßnahmen unter Punkt 2 Buchstaben d) und e) stellt die Kommission fest, dass diese Maßnahmen von einer privaten Bank gewährt wurden und die Zinssätze ungefähr dem Referenzsatz der Kommission entsprechen. Somit können diese Kredite bis zu einem Anteil von 70 000 DEM (d. h. 20 %) als Beitrag des Beihilfempfängers betrachtet werden.
73. In Bezug auf Punkt 3 sollte beachtet werden, dass die Mitarbeiter selbst keine Investoren des Unternehmens sind. Deshalb kann ihr Verzicht weder als Beitrag des Beihilfempfängers noch als staatliche Finanzierung gewertet werden.
74. Angesichts dieser Überlegungen scheint der Beitrag des Investors 240 000 DEM, d. h. 9,2 % der Umstrukturierungskosten, zu betragen. Folglich bezweifelt die Kommission, ob sich die Beihilfen auf das für die Umstrukturierung notwendige Mindestmaß beschränken und ob der Beitrag des Investors als erheblich betrachtet werden kann, wie es in den Leitlinien gefordert wird.
- IV. SCHLUSSFOLGERUNGEN**
75. Aus den dargelegten Gründen hat die Kommission Zweifel an der Wiederherstellung der Rentabilität, der Vermeidung unzumutbarer Wettbewerbsverfälschungen und dem angemessenen Verhältnis zu den Kosten und Nutzen der Umstrukturierung.
76. Infolgedessen hat die Kommission beschlossen, in Bezug auf die finanziellen Maßnahmen, die der Ingenieur- und Gewerbebau GmbH (IGB) gewährt wurden, gemäß den Artikeln 6 und 16 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates das Verfahren nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag einzuleiten und Deutschland aufzufordern, innerhalb eines Monats nach Eingang dieses Schreibens Stellung zu nehmen und alle für die Würdigung der Maßnahmen sachdienlichen Informationen zu übermitteln. Sie bittet die deutschen Behörden, dem etwaigen Empfänger der Beihilfen unmittelbar eine Kopie dieses Schreibens zuzuleiten.
77. In diesem Zusammenhang fordert die Kommission Deutschland gemäß Artikel 10 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999 auf, ihr innerhalb eines Monats nach Eingang dieses Schreibens alle Unterlagen, Angaben und Daten zu übermitteln, die zur Beurteilung der Vereinbarkeit der oben angeführten Maßnahmen mit dem Gemeinsamen Markt durch die Kommission erforderlich sind.
- i) Insbesondere, ob die „ERP“ und „TAB“-Kredite Beihilfen enthalten. Sollten diese Mittel im Zusammenhang mit Beihilfeprogrammen gewährt worden sein, müssen alle Informationen, die es der Kommission ermöglichen zu ermitteln, ob die Voraussetzungen dieser Programme eingehalten worden sind, übermittelt werden.
- ii) Aus den Angaben muss hervorgehen, ob die Kapazitäten der Ingenieur- und Gewerbebau GmbH (IGB) innerhalb des Umstrukturierungszeitraums verringert wurden.
- iii) Ferner muss aus den übermittelten Informationen hervorgehen, ob der Beihilfempfänger aus eigenen Mitteln oder Fremdfinanzierung einen erheblichen Beitrag zu den Umstrukturierungskosten leistete und insbesondere, ob die Kredite und der Avalrahmen laut Randnummer 64 Punkt 2 Buchstaben a) bis c) der Ingenieur- und Gewerbebau GmbH (IGB) aus kommerziellen Quellen zu Marktbedingungen gewährt wurden, wann die Kredite ausgereicht und in welchen Abständen sie zurückbezahlt wurden oder werden sollen.
78. Anderenfalls wird die Kommission gemäß Artikel 13 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates eine Entscheidung auf der Grundlage der ihr verfügbaren Informationen erlassen. Sie bittet die deutschen Behörden, dem etwaigen Empfänger der Beihilfen unmittelbar eine Kopie dieses Schreibens zuzuleiten.
79. Die Kommission verweist auf Artikel 14 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates, wonach alle rechtswidrigen Beihilfen von den Empfängern zurückgefordert werden können.»

ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ — ΙΤΑΛΙΑ

(Άρθρα 87 έως 89 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας)

Ανακοίνωση της Επιτροπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ προς τα άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους σχετικά με την κρατική ενίσχυση που η Ιταλία προτίθεται να χορηγήσει υπέρ της SEL Bolzano

(2001/C 330/04)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Με την επιστολή της 11ης Μαΐου 2001, που παρατίθεται στη συνέχεια, η Επιτροπή ανακοίνωσε στο Ιταλία την απόφασή της να κλείσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ.

«Με επιστολή της 17ης Νοεμβρίου 1997, η ιταλική κυβέρνηση κοινοποίησε στην Επιτροπή την πρόθεσή της να καλύψει, μέσω της Αυτόνομης Επαρχίας του Bolzano - Alto Adige και άλλων δημοτικών επιχειρήσεων της περιφέρειας Trentino Alto Adige, το μετοχικό κεφάλαιο μιας νεοσυσταθείσας επιχείρησης παραγωγής και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας. Οι ιταλικές αρχές, με επιστολές της 13ης Φεβρουαρίου 1998 και 15 Ιουλίου 1998 αντιστοίχως, κοινοποίησαν στην Επιτροπή περαιτέρω πληροφορίες.

Με επιστολή της 30ής Απριλίου 1999, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην Ιταλία την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ σχετικά με την εν λόγω ενίσχυση.

Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει την προαναφερόμενη διαδικασία δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (ΕΕ C 245 της 28.8.1999, σ. 5). Εξάλλου, η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερόμενους τρίτους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους και ζήτησε από την Ιταλία να της διαβιβάσει εντός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής της επιστολής όλα τα έγγραφα, τις πληροφορίες και τα στοιχεία που απαιτούνται για την αξιολόγηση του συμβιβασμού των εν λόγω μέτρων.

Οι ιταλικές αρχές διαβίβασαν στην Επιτροπή περαιτέρω πληροφορίες με επιστολές τους της 26ης Μαΐου 1999, 13ης Αυγούστου 1999, 6ης Δεκεμβρίου 1999 και 11ης Απριλίου 2000 αντιστοίχως.

Με επιστολή της 23ης Σεπτεμβρίου 1999, η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις από έναν ενδιαφερόμενο τρίτο.

Με επιστολή της 19ης Μαρτίου 2001, η ιταλική κυβέρνηση απέσυρε την κοινοποίηση της ενίσχυσης διευκρινίζοντας ότι η νέα επιχείρηση, παρά το ότι συνεστήθη, δεν ασκεί τις οικονομικές δραστηριότητες που προβλέπονται από το καταστατικό και οι οποίες είχαν αιτιολογήσει την κοινοποίηση, ούτε παρέχει τις υπηρεσίες διανομής ηλεκτρικής ενέργειας που αναφέρονται στο άρθρο 13 του προεδρικού διατάγματος αριθ. 235 της 26ης Μαρτίου 1977.

Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου⁽¹⁾, το οικείο κράτος μέλος μπορεί να αποσύρει την κοινοποίηση προτού η Επιτροπή λάβει σχετική απόφαση. Σε περίπτωση που έχει κινήσει τη διαδικασία επίσημης έρευνας, η Επιτροπή περατώνει τη διαδικασία αυτή.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή αποφάσισε να περατώσει τη διαδικασία επίσημης έρευνας που κινήθηκε δυνάμει του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ για την εν λόγω ενίσχυση, λαμβανομένης υπόψη της από μέρους της Ιταλίας απόσυρσης της κοινοποίησης.»

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 659/1999, του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1).

Γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής του οργανισμού εφοδιασμού της Ευρατόμ⁽¹⁾ σχετικά με την Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής «Προς μια ευρωπαϊκή στρατηγική για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού»

(2001/C 330/05)

COM(2000) 769

Η επιτροπή επικροτεί εν γένει την έγκριση από την επιτροπή της Πράσινης Βίβλου σχετικά με την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού. Η Πράσινη Βίβλος θα προσφέρει την ευκαιρία να διεξαχθεί ευρύς και ανοιχτός διάλογος για όλες τις πηγές ενέργειας, περιλαμβανόμενης της πυρηνικής, και η επιτροπή αξιοποίησε την ευκαιρία να γνωμοδοτήσει επί του θέματος.

Το διευρυμένο προεδρείο της επιτροπής συνεδρίασε στις 16 Φεβρουαρίου 2001 και η επιτροπή συνήλθε στις 28 Μαρτίου 2001.

Στις 28 Μαρτίου 2001 η επιτροπή ενέκρινε την παρούσα γνώμη με μεγάλη πλειοψηφία.

1. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Ο ρόλος τη πυρηνικής ενέργειας ως ανανεώσιμη πηγή ηλεκτροπαραγωγής

- (1) Η ασφάλεια του εφοδιασμού, η προστασία του περιβάλλοντος και η οικονομική απόδοση αποτελούν τους τρεις θεμελιώδεις στόχους της ενεργειακής πολιτικής. Η επιτροπή συζητείται τις ανησυχίες της Επιτροπής όσον αφορά την αυξανόμενη εξωτερική εξάρτηση τις επόμενες δεκαετίες.
- (2) Η επιτροπή θεωρεί ότι η πυρηνική ενέργεια επί του παρόντος διαδραματίζει και είναι δυνατό να συνεχίσει να διαδραματίζει καίριο ρόλο για την αειφόρο ηλεκτροπαραγωγή. Προξενεί αμελητέες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, και ως εκ τούτου, συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων που καθορίστηκαν από το «πρωτόκολλο του Κιότο» της σύμβασης του πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με την κλιματική αλλαγή (UNFCCC). Η πυρηνική ενέργεια είναι η μόνη βιομηχανικός ώριμη ενεργειακή πηγή με αμελητέες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου της οποίας η χρήση είναι δυνατόν να επεκταθεί. Θα πρέπει λοιπόν να αναγνωριστεί αυτή η ιδιότητα και η πυρηνική ενέργεια να μην εξαιρεθεί από τους διάφορους «μηχανισμούς ευελιξίας», όπως συζητήθηκε στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου του Κιότο.
- (3) Η επιτροπή υπενθυμίζει ότι τουλάχιστον δύο σενάρια σύνθεσης του συνόλου των πηγών ενέργειας που χρησιμοποίησε η Επιτροπή καταδεικνύουν ότι ο αποτελεσματικότερος τρόπος για να τηρηθούν τα όρια εκπομπών αερίων θερμοκηπίου του πρωτοκόλλου του Κιότο περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων μέτρων, την κατασκευή αρκετών νέων πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής. Η μελέτη «Dilemma»⁽²⁾ κατέληξε ότι για να διατηρηθεί σε 22 % το μερίδιο της πυρηνικής ισχύος στην συνολικώς εγκατεστημένη ισχύ, θα πρέπει μέχρι το 2025

να κατασκευαστούν 100 GWe επιπλέον πυρηνικής ισχύος ώστε να αντικατασταθούν οι υπάρχοντες αντιδραστήρες και να καλυφθεί η νέα ζήτηση. Σύμφωνα με το σενάριο ευαισθησίας «Nuclear Renaissance» έκδοσης «European Union Energy Outlook to 2020»⁽³⁾ το χαμηλότερο κόστος άνθρακα (που σημαίνει το χαμηλότερο κόστος για την κοινωνία) επιτυγχάνεται με εγκατεστημένη πυρηνική ισχύ 212 GWe και παραγωγή περίπου 1 500 TWh το 2030.

- (4) Εκτός από την ηλεκτροπαραγωγή για την τρέχουσα κατανάλωση, η επιτροπή υπενθυμίζει επιπλέον ότι προσφέρονται και άλλες δυνατότητες ειρηνικών χρήσεων της πυρηνικής ενέργειας που είναι δυνατόν να συμβάλλουν στον περαιτέρω περιορισμό των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου μακροπρόθεσμως και τη μείωση της εξωτερικής εξάρτησης από ορυκτά καύσιμα. Πρόκειται για την παραγωγή υδρογόνου, την αφαλάτωση και τη βιομηχανική θερμότητα (με τους νέους αντιδραστήρες υψηλών θερμοκρασιών).
- (5) Λαμβάνοντας υπόψη το ευαίσθητο ισοζύγιο μεταξύ των κύριων στόχων της ενεργειακής πολιτικής, η επιτροπή θεωρεί ότι, με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων των κρατών μελών για τις ενεργειακές επιλογές, πρέπει να παραμείνουν ανοικτές όλες οι δυνατότητες πηγών ενέργειας. Η πυρηνική ενέργεια δεν θα πρέπει να ταξινομηθεί μαζί με τα ορυκτά καύσιμα ως λιγότερη «επιθυμητή» πηγή ενέργειας.
- (6) Προσφέρονται διάφορες βιώσιμες τεχνικές λύσεις για τη διαχείριση των αναλωμένων πυρηνικών καυσίμων. Υπάρχουν εγκαταστάσεις που παρέχουν τη δυνατότητα επανεπεξεργασίας ή ασφαλούς διάθεσης των αναλωμένων πυρηνικών καυσίμων επί δεκάδες έτη. Άλλες εγκαταστάσεις για την επεξεργασία και τη διάθεση ραδιενεργών αποβλήτων χαμηλής και μέσης ακτινοβολίας λειτουργούν ήδη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε όλες τις χώρες που εκμεταλλεύονται την πυρηνική ενέργεια για ηλεκτροπαραγωγή αναπτύσσονται εγκαταστάσεις για τη διάθεση υψηλού επιπέδου ακτινοβολίας και εγκατεστημένων αναλωμένων πυρηνικών καυσίμων. Κατά γενικό κανόνα η πρόοδος που έχει επιτευχθεί πρόοδος έχει φθάσει σε επίπεδο που οι επιστημονικοί και τεχνικοί εμπειρογνώμονες είναι πεπεισμένοι για τη σκοπιμότητα και την πλήρη ασφάλεια αυτών των εγκαταστάσεων. Όταν θα φθάσει η στιγμή της υλοποίησης αυτών των εγκαταστάσεων διάθεσης, η επιλογή της ακριβούς χωροθέτησης και η χορήγηση αδειών θα γίνει με τη συναίνεση των δημοσίων αρχών των ενδιαφερομένων κρατών μελών και κατά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων θα συμπεριληφθεί η δημόσια διαβούλευση. Αυτή η μεγάλη ποιικιλία διεργασιών καταδεικνύει την ύπαρξη ασφαλούς και αξιόπιστης τεχνολογίας⁽⁴⁾.

(1) Τα μέλη της εν λόγω επιτροπής είναι εμπειρογνώμονες που παρέχουν συμβουλές στον οργανισμό εφοδιασμού και δεν εκπροσωπούν επίσημως ή δεν δεσμεύουν νομικά τα κράτη μέλη ή τους οργανισμούς από τους οποίους προέρχονται.

(2) ERM Energy, Dilemma Study: Μελέτη σχετικά με τη συμβολή της πυρηνικής ενέργειας στη μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα από την ηλεκτροπαραγωγή, 1999, σ. 157, <http://europa.eu.int/en/comm/dg17/dilemma.pdf>

(3) Energy in Europe, Ειδική έκδοση, Νοέμβριος 1999, σ. 87-88, 173, <http://www.shared-analysis.fhg.de/Pub-fr.htm>

(4) Οι εγκαταστάσεις που υπάρχουν στα κράτη μέλη αποτελούν αντικείμενο των ετησίων εκθέσεων του Οργανισμού Εφοδιασμού της Ευρατόμ, και συγκεκριμένα στο κεφάλαιο III — Εξελίξεις στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η πυρηνική ενέργεια ως ανταγωνιστική πηγή ηλεκτροπαραγωγής η οποία εσωτερικεύει όλα τα συστατικά του κόστους της

- (7) Η πυρηνική ενέργεια είναι ανταγωνιστική πηγή ενέργειας σε αγορές όπου έχουν καταρτηθεί οι ρυθμίσεις. Ελάχιστο είναι το μερίδιο του συνολικού κόστους ηλεκτροπαραγωγής από πυρηνική ενέργεια εξαρτάται από την τιμή του ουρανίου (5 έως 7 % του προβλεπόμενου μέσου κόστους) (5). Το συνολικό κόστος του κύκλου πυρηνικού καυσίμου, περιλαμβανομένης της διαχείρισης των αναλωμένων καυσίμων και αποβλήτων, υπολογίζεται ότι καταλαμβάνει μέτριο μερίδιο του συνολικού κόστους (20 έως 25 % του προβλεπόμενου μέσου κόστους) (6). Ως αποτέλεσμα, το κόστος της ηλεκτροπαραγωγής από πυρηνική ενέργεια είναι σταθερό και ανταγωνιστικό σε σύγκριση με τις ορυκτές πηγές ενέργειας που εξαρτώνται περισσότερο από τις ευμετάβλητες αγορές πετρελαίου και φυσικού αερίου.
- (8) Η ηλεκτροπαραγωγή από πυρηνική ενέργεια, συμπεριλαμβανομένης της κατασκευής των μονάδων ηλεκτροπαραγωγής και του εφοδιασμού με καύσιμα, προσφέρουν υψηλή προστιθέμενη αξία στην Ευρώπη τόσο όσον αφορά την εξελιγμένη τεχνολογία και γνώσεις όσο και το υψηλό επίπεδο εξειδίκευσης των απασχολούμενων.
- (9) Τα αριθμητικά στοιχεία που περιλαμβάνονται στην υποσημείωση 61 στη σελίδα 94 της Πράσινης Βίβλου (υποσημείωση 60 στη γαλλική έκδοση) αποτελούν μία μόνον από τις διάφορες εκτιμήσεις του κόστους και ενδέχεται να είναι παραπλανητικά. Σε σύγκριση με άλλες πηγές ηλεκτροπαραγωγής, η πυρηνική ενέργεια αποτελεί αναμφισβήτητα την ανταγωνιστικότερη πηγή εν γένει, λόγω της μεγάλης απόσβεσης της επένδυσης κεφαλαίου στις περισσότερες περιπτώσεις. Σύμφωνα με μελέτες που στηρίχθηκαν στο χαμηλό κόστος των ορυκτών καυσίμων πριν από τις πρόσφατες ανατιμήσεις, για τη μελλοντική ισχύ ηλεκτροπαραγωγής η πυρηνική ενέργεια είναι η ανταγωνιστικότερη πηγή σε πολλές χώρες και η σχεδόν ανταγωνιστικότερη σε πολλές άλλες χώρες (7). Δεδομένου

(5) Ενδεικτικό πυρηνικό πρόγραμμα για την Κοινότητα (PINC), COM(97) 401 τελικό, σ. 11 και πίνακας σ. 41.

(6) Ενδεικτικό πυρηνικό πρόγραμμα για την Κοινότητα (PINC), COM(97) 401 τελικό, σ. 11.

(7) Μελέτη του Οργανισμού Πυρηνικής Ενέργειας (NEA) του ΟΟΣΑ και του Διεθνούς Οργανισμού Ενέργειας (IEA), «Projected costs of generating electricity — update 1998», ΟΟΣΑ, Παρίσι 1998 (το ρεύμα από πυρηνική ενέργεια κοστίζει μεταξύ 2,5 και 4,1 cents US \$ ανά kWh και είναι η ανταγωνιστικότερη τιμή σε 7 χώρες από τις 18, από τις οποίες 7 δεν διαθέτουν προβλέψεις για το κόστος από την πυρηνική ενέργεια, με βασικό επιτόκιο 5 % και σε 2 χώρες με βασικό επιτόκιο 10 %).

Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Βιομηχανίας της Γαλλίας, Διεύθυνση Φυσικού Αερίου, Ηλεκτρικής Ενέργειας και Ανθρακα (DIGEC), μελέτη «Les coûts de référence de la production électrique», 1997, σ. 50 (το ρεύμα από πυρηνική ενέργεια κοστίζει μεταξύ 20,7 και 21,2 cents FRF ανά kWh, ή περίπου 3,16 μέχρι 3,23 λεπτά ευρώ ανά kWh, που είναι η ανταγωνιστικότερη τιμή με βασικό επιτόκιο 5 % και 8 %, εκτός όταν είναι χαμηλή η συναλλαγματική ισοτιμία του δολαρίου και χαμηλές οι τιμές του φυσικού αερίου)· σύνοψη των εκδόσεων των DIGEC περιέχεται στην έκθεση προς τον Πρωθυπουργό της Γαλλίας από τους Charpin, Dessus και Pellat με τίτλο «Economic Forecast Study of the Nuclear Power Option», annex I, fiche 9.

Στην έκθεση της Βελγικής Ανεξάρτητης Επιτροπής σχετικά με τις ενεργειακές επιλογές (Commission «Ampère»), με τίτλο «Rapport de la Commission pour l'Analyse des Modes de Production de l'Electricité et le redéploiement des Energies (AMPERE) au Secrétaire d'Etat et au Développement durable», συμπεράσματα και συστάσεις, σ. 16 (η τιμή του ρεύματος από πυρηνική ενέργεια υπολογίζεται μεταξύ 1,22 και 1,70 BEF ανά kWh, ή περίπου 3,02 μέχρι 4,21 λεπτά ευρώ/kWh, και είναι η ανταγωνιστικότερη τιμή με ή χωρίς την εσωτερικοποίηση του κόστους των αερίων θερμοκηπίου). Ο Οργανισμός Πυρηνικής Ενέργειας (NEI) των ΗΠΑ ανέφερε ότι το πραγματικό κόστος της ηλεκτροπαραγωγής από πυρηνική ενέργεια είναι κατώτερο του κόστους παραγωγής από άνθρακα και φυσικό αέριο ακόμα και στις περιοχές όπου αυτές οι ορυκτές πηγές είναι άφθονες, όπως στις ΗΠΑ (βλέπε «Production costs made nuclear cheapest fuel in 1999, NEI says», στο περιοδικό Nucleonics Week, Τόμος 42, τεύχος 2, σ. 3).

ότι η πυρηνική ενέργεια είναι λιγότερο ευάλωτη στις διακυμάνσεις του κόστους του καυσίμου από ό,τι η ενέργεια από ορυκτά καύσιμα, οι πρόσφατες ανατιμήσεις των ορυκτών καυσίμων βελτιώνουν ακόμη περισσότερο την ανταγωνιστικότητα της μελλοντικής ισχύος ηλεκτροπαραγωγής από πυρηνική ενέργεια. Επιπλέον, η πυρηνική ενέργεια δεν ενέχει τους οικονομικούς κινδύνους της ασφάλειας του εφοδιασμού που προξενούνται από τις «απρόβλεπτες διακυμάνσεις» στις τιμές των ορυκτών καυσίμων. Τέλος, η απόφαση εταιρείας ηλεκτροπαραγωγής στη Φινλανδία να ζητήσει τη χορήγηση άδειας για νέο πυρηνικό σταθμό ηλεκτροπαραγωγής καθώς και μελέτες τεκμηριώνουν ότι το κόστος ηλεκτροπαραγωγής από πυρηνική ενέργεια είναι ανταγωνιστικό σε σχέση με άλλες δυνατότητες (8).

- (10) Αντιθέτως από ό,τι συμβαίνει με τις περισσότερες άλλες ενεργειακές πηγές, όλα τα συστατικά του κόστους (κεφαλαιουχική επένδυση συμπεριλαμβανομένης της αποξήλωσης, καύσιμο συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης των αποβλήτων, λειτουργία και διατήρηση, όπου περιλαμβάνεται η ακτινοβολική προστασία) περιλαμβάνονται στο κόστος της πυρηνικής ενέργειας. Κατά συνέπεια, κατά τη σύγκριση του συνολικού κόστους πρέπει να περιλαμβάνονται όλα τα στοιχεία κόστους, δηλαδή και εκείνα που μέχρι σήμερα δεν εσωτερικοποιούνται στην παραγωγή από ορυκτές πηγές ενέργειας, όπως π.χ. οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου.

Φορολόγηση

- (11) Η επιτροπή θεωρεί ότι με την επιβολή φορολογίας επί της πυρηνικής ενέργειας για την ενίσχυση των ανανεώσιμων πηγών δεν θα λαμβανόταν υπόψη ένας βασικός λόγος για τον οποίο ενισχύονται οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, δηλαδή η αποφυγή εκπομπών αερίων θερμοκηπίου. Για να μεγιστοποιηθεί το αποτέλεσμα της αποφυγής των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου ή άλλες περιβαλλοντικές ζημιές, η πυρηνική ενέργεια δεν θα πρέπει να υπόκειται σε οποιαδήποτε πρόσθετη επιβάρυνση που δεν σχετίζεται με τις περιβαλλοντικές πιυχές της πυρηνικής ενέργειας.

Ο ηγετικός ρόλος της κοινοτικής βιομηχανίας πυρηνικής ενέργειας

- (12) Η κοινοτική βιομηχανία πυρηνικής ενέργειας έχει διαδραματίσει ηγετικό ρόλο παγκοσμίως για την ανάπτυξη της πυρηνικής ενέργειας στο παρελθόν και είναι σε θέση να συμβάλει σε μελλοντικές προσπάθειες, εφόσον βελτιωθεί η αποδοχή της από το κοινό και απαιτηθεί επιπλέον ισχύς ηλεκτροπαραγωγής από πυρηνική ενέργεια. Στο μεταξύ θα πρέπει να διατηρηθεί το υψηλό επίπεδο εμπειρογνομosούνης που να παρέχει στο μέλλον τη δυνατότητα ανάπτυξης επιπλέον ισχύος ηλεκτροπαραγωγής από πυρηνική ενέργεια.
- (13) Η κοινοτική βιομηχανία πυρηνικής ενέργειας, με τη δραστήρια συμμετοχή των κρατών μελών και των οργάνων της Κοινότητας, δραστηριοποιείται επίσης στην ανάπτυξη προηγμένων τύπων πυρηνικών αντιδραστήρων (π.χ. ο «Ευρωπαϊκός αντιδραστήρας πεπιεσμένου ύδατος» EPR ή οι αντιδραστήρες υψηλής θερμοκρασίας), προηγμένων τεχνολογιών πυρηνικής σχάσης (π.χ. το έργο Myrrha) και, για το πολύ απώτερο μέλλον, στην ανάπτυξη της τεχνολογίας πυρηνικής σύντηξης (π.χ. το πρόγραμμα του Διεθνούς Θερμοπυρηνικού Πειραματικού Αντιδραστήρα, ITER), που θα προετοιμάσουν το έδαφος για τη βελτίωση της αποδοχής της πυρηνικής ενέργειας στο μέλλον.

(8) Risto Tarjanne & Sauli Rissanen: «Least-Cost Option for Baseload Electricity in Finland», The Uranium Institute 25th Annual International Symposium 2000, London 1.9.2000.
<http://www.uilondon.org/uilondon/sym/2000/sym00prg.htm>

(14) Δεδομένου ότι στην ΕΕ υπάρχει η εμπειρία της ασφαλούς λειτουργίας αντιδραστήρων επί αθροιστικώς 3 500 έτη και ότι είναι προηγμένο το σύστημα κανονιστικών ρυθμίσεων, η ηλεκτροπαραγωγή από πυρηνική ενέργεια στην ΕΕ είναι ασφαλής και αξιόπιστη. Ο ΔΟΑΕ έχει πλέον καθορίσει σύνολο επαρκών προτύπων ασφαλείας για όλους τους σχετικούς τομείς του κύκλου πυρηνικής ενέργειας και τα κράτη μέλη της ΕΕ που έχουν υπογράψει τη σύμβαση του ΔΟΑΕ για την πυρηνική ασφάλεια παρέχουν ελεύθερα τη δυνατότητα διεθνών ελέγχων και αξιολογήσεων από ισότιμους ειδικούς (peer review). Τούτο αποτελεί την ορθή βάση για να συνεχίσει να λειτουργεί σε ασφαλή βάση η πυρηνική βιομηχανία της Ευρώπης.

Ο ρόλος των θεσμικών οργάνων της Ένωσης

(15) Με τη συνθήκη Ευρατόμ αναγνωρίσθηκε η ανάγκη να προωθηθεί η ανάπτυξη της πυρηνικής ενέργειας ούτως ώστε να βελτιωθεί η ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού. Στην Πράσινη Βίβλο καταδεικνύεται ότι εξακολουθούν να υπάρχουν ανησυχίες όσον αφορά την ασφάλεια του εφοδιασμού. Τα θεσμικά όργανα της ΕΕ πρέπει να διαδραματίσουν εποικοδομητικό ρόλο και, κατά συνέπεια, να μην θέσουν σε ισχύ νομοθεσία η οποία θα μπορούσε να εμποδίσει την επιλογή των σημερινών ή μελλοντικών κρατών μελών να επιλέξουν την πυρηνική ενέργεια, δεδομένου ότι τα προσκόμματα αυτά ήταν ασυμβίβαστη με την επιδιωκόμενη ασφάλεια του εφοδιασμού της Ένωσης.

(16) Μετά από ανοικτό διάλογο, τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα θα πρέπει, χωρίς να θίγεται η δυνατότητα επιλογής των κρατών μελών να χρησιμοποιούν πυρηνική ενέργεια, να εντείνουν τη δραστηριότητές τους για να ενισχυθεί η αποδοχή της πυρηνικής ενέργειας από το κοινό. Πρέπει να εξηγήσουν στην κοινή γνώμη το ρόλο της ενεργειακής πολιτικής της ΕΕ για την αποφυγή των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, καθώς και τη χρησιμότητα της πυρηνικής ενέργειας προς το σκοπό αυτό. Η Πράσινη Βίβλος μπορεί να αποτελέσει μέρος αυτής της προσπάθειας.

(17) Η συνθήκη Ευρατόμ συνιστά το κατάλληλο νομικό πλαίσιο σε κοινοτικό επίπεδο, εντός του οποίου η Επιτροπή και ο Οργανισμός Εφοδιασμού της Ευρατόμ πρέπει να εξασφαλίσουν ένα πάγιο καθεστώς όσον αφορά την ασφάλεια του εφοδιασμού με πυρηνικά καύσιμα, όπως συμβαίνει για άλλες πηγές ενέργειας.

2. ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΣ ΜΕ ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΚΑΥΣΙΜΑ

Μακροπρόθεσμα διαθέσιμα κοιτάσματα ουρανίου

(18) Κοιτάσματα ουρανίου είναι διαθέσιμα σε επαρκείς ποσότητες ώστε να εξασφαλίζουν την παραγωγή πυρηνικής ενέργειας για μακρύτατο χρονικό ορίζοντα και με σταθερό κόστος. Έτσι θα μπορούσαν να εξοικονομηθούν για τις επόμενες γενεές τα πολύτιμα αλλά περιορισμένα κοιτάσματα ορυκτών καυσίμων. Για τη μακροπρόθεσμη εκτίμηση των κοιτασμάτων πρέπει να ληφθούν υπόψη όχι μόνον τα γνωστά κοιτάσματα συμβατικών μεθόδων εκμετάλλευσης με χαμηλό κόστος παραγωγής, αλλά και τα ενδεχόμενα κοιτάσματα συμβατικών μεθόδων εκμετάλλευσης με κάπως υψηλότερες τιμές καθώς και τα κοιτάσματα μη συμβατικών μεθόδων εκμετάλλευσης, ορισμένα εκ των οποίων αξιοποιήθηκαν στο παρελθόν, όπως επίσης και οι εναλλακτικοί τύποι αντιδραστήρων (αναπαραγωγικοί αντιδραστήρες) που θα μπορούσαν να αξιοποιήσουν εντατικότερα το ενεργειακό δυναμικό του ουρανίου.

(19) Με βάση τη σημερινή ετήσια παγκόσμια κατανάλωση 60 000 τόνων φυσικού ουρανίου είναι εξασφαλισμένη η μακροπρόθεσμη κάλυψη (*) της ηλεκτροπαραγωγής από πυρηνική ενέργεια:

- γνωστά κοιτάσματα συμβατικών μεθόδων εκμετάλλευσης με κόστος χαμηλότερο από 80 US \$: 3 εκατ. τόνοι ουρανίου ή 50 έτη,
- πιθανά κοιτάσματα συμβατικών μεθόδων εκμετάλλευσης με κόστος χαμηλότερο από 130 US \$: 9 εκατ. τόνοι ουρανίου ή 150 έτη,
- πιθανά κοιτάσματα συμβατικών μεθόδων εκμετάλλευσης χωρίς συγκεκριμένο κόστος: 16 εκατ. τόνοι ουρανίου ή 260 έτη,
- κοιτάσματα μη συμβατικών μεθόδων εκμετάλλευσης σε φωσφορικά άλατα: 22 εκατ. τόνοι ουρανίου ή 370 έτη (αξιοποιήθηκαν στο παρελθόν),
- κοιτάσματα μη συμβατικών μεθόδων εκμετάλλευσης στο θαλάσσιο νερό: 4 000 εκατ. τόνοι ουρανίου ή 66 000 έτη (δεν αξιοποιήθηκαν ποτέ).

(20) Η επιτροπή συμφωνεί με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι τα κοιτάσματα ουρανίου είναι γεωγραφικά διασκορπισμένα σε περιοχές οι οποίες στις περισσότερες περιπτώσεις ευρίσκονται σε χώρες χαρακτηριζόμενες από πολιτική σταθερότητα. Τον εφοδιασμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης με ουράνιο εφοδιάζει ο Οργανισμός Εφοδιασμού της Ευρατόμ, του οποίου η πολιτική είναι να προωθεί τη γεωγραφική διαφοροποίηση του εφοδιασμού, πολιτική που κατά γενικό κανόνα υποστηρίζουν οι φορείς εκμετάλλευσης της πυρηνικής ενέργειας.

Κύκλος πυρηνικού καυσίμου

(21) Η κοινοτική βιομηχανία πυρηνικής ενέργειας γνωρίζει επίσης εις βάθος όλο τον κύκλο πυρηνικού καυσίμου και διαδραματίζει ηγετικό ρόλο στα θέματα της εξόρυξης ουρανίου, μετατροπής, εμπλουτισμού, παρασκευής πυρηνικών καυσίμων (το «στάδιο εκκίνησης» του κύκλου καυσίμου), μέχρι την επανεπεξεργασία, την προσωρινή αποθήκευση αναλωμένων καυσίμων ή αποβλήτων και τον εγκιβωτισμό των αναλωμένων καυσίμων και αποβλήτων ως προπαρασκευαστικό στάδιο για την τελική διάθεσή τους (το «τελικό στάδιο» του κύκλου καυσίμου). Η πυρηνική ενέργεια μπορεί λοιπόν να συμβάλει, ουσιαστικώς ως εγχώρια πηγή, στη μακροπρόθεσμη ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και είναι λιγότερο ευάλωτη στη διακοπή του εφοδιασμού από ό,τι οι ορυκτές πηγές ενέργειας που εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τις εισαγωγές καυσίμων.

(*) Πηγή ΝΕΑ-ΔΟΕΑ. Εάν το ενεργειακό περιεχόμενο αξιοποιείτο σε μεγαλύτερο βαθμό με τη χρήση αναπαραγωγικών αντιδραστήρων, η κάλυψη θα ήταν περίπου πενήνταπλάσια της σημερινής: τα σήμερα κοιτάσματα συμβατικών μεθόδων εκμετάλλευσης με κόστος κατώτερο των 80 US \$ που ανέρχονται σε 3 εκατ. τόνους ουρανίου θα κάλυπταν 2 500 έτη, τα πιθανά κοιτάσματα συμβατικών μεθόδων εκμετάλλευσης με κόστος μέχρι 130 US \$ που ανέρχονται σε 9 εκατ. τόνους θα κάλυπταν 7 500 έτη, τα πιθανά κοιτάσματα συμβατικών μεθόδων εκμετάλλευσης χωρίς συγκεκριμένο κόστος που ανέρχονται σε 16 εκατ. τόνους ουρανίου θα κάλυπταν 13 000 έτη, τα κοιτάσματα μη συμβατικών μεθόδων εκμετάλλευσης σε φωσφορικές ενώσεις που ανέρχονται σε 22 εκατ. τόνους θα κάλυπταν 18 500 έτη, και τα κοιτάσματα μη συμβατικών μεθόδων εκμετάλλευσης στο θαλάσσιο νερό που ανέρχονται σε 4 000 εκατ. τόνους ουρανίου θα κάλυπταν 330 000 έτη.

Ασφάλεια του εφοδιασμού με πυρηνικά καύσιμα

- (22) Ο εφοδιασμός της πυρηνικής βιομηχανίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης με ουράνιο από τρίτες χώρες ήταν ανέκαθεν αξιόπιστος. Η συνθήκη Ευρατόμ⁽¹⁰⁾ συνέβαλε σημαντικά στη σταθερότητα του εφοδιασμού, δεδομένου ότι αναθέτει στην Κοινότητα του καθήκον να μεριμνά για τον τακτικό και δίκαιο εφοδιασμό όλων των καταναλωτών της Κοινότητας. Ο Οργανισμός Εφοδιασμού της Ευρατόμ διαδραματίζει σημαντικό ρόλο για την εκπλήρωση αυτού του καθήκοντος, σε συνεργασία με τη βιομηχανία.
- (23) Η Ευρωπαϊκή Ένωση διαθέτει εντός των συνόρων της όλη τη στρατηγικής σημασίας τεχνολογία και το δυναμικό που χρειάζονται για την προμήθεια νέων πυρηνικών καυσίμων, καθώς και για την επεξεργασία και τελική διάθεση αναλωμένων καυσίμων. Το περισσότερο ουράνιο που εξορύσσεται και εισάγεται προέρχεται από πηγές οι οποίες ελέγχονται από τη βιομηχανία της ΕΕ.
- (24) Πολλές χώρες και φορείς εκμετάλλευσης της πυρηνικής ενέργειας διατηρούν στρατηγικά αποθέματα πυρηνικών καυσίμων υπό διάφορες μορφές, ούτως ώστε να βελτιώνεται περαιτέρω η ασφάλεια του εφοδιασμού. Σε σύγκριση προς τη διατήρηση αποθεμάτων πετρελαίου ή φυσικού αερίου, η διατήρηση αποθεμάτων πυρηνικού καυσίμου δεν είναι μόνον ευκολότερη αλλά και σημαντικά λιγότερο πολυδάπανη για την κοινωνία. Τα αποθέματα πυρηνικών υλικών είναι δυνατόν να καλύπτουν τις ανάγκες πολλών ετών, ενώ αντιθέτως τα αποθέματα πετρελαίου και φυσικού αερίου μπορούν να καλύπτουν τη ζήτηση μερικών μηνών μόνον.

3. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΙΑΤΥΠΩΝΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΣΙΝΗ ΒΙΒΛΟ

1.	<p>Δύναται η Ευρωπαϊκή Ένωση να αποδεχθεί την αύξηση της εξάρτησής της από εξωτερικούς ενεργειακούς πόρους χωρίς να διακινδυνεύσει το στόχο του ασφαλούς εφοδιασμού; Για ποιες μορφές ενέργειας θα ήταν σκόπιμο, εφόσον αυτό είναι απαραίτητο, να εξεταστεί το ενδεχόμενο πολιτικής για τη διαχείριση των εισαγωγών; Στο πλαίσιο αυτό κρίνεται σκόπιμο να δοθεί το προβάδισμα σε μια οικονομική προσέγγιση βάσει του κόστους της ενέργειας ή σε μια γεωπολιτική προσέγγιση με γνώμονα τον κίνδυνο της διακοπής του εφοδιασμού;</p> <p><i>Απάντηση:</i> Η επιτροπή, χωρίς να θίγει το θέμα της αύξησης της εξάρτησής της ΕΕ από εξωτερικούς ενεργειακούς πόρους, επισημαίνει ότι όσον αφορά την ασφάλεια του εφοδιασμού, η πυρηνική ενέργεια είναι παράγων σταθερότητας και λιγότερο ευεπίφορη σε εξωτερικές διαταραχές απ' ό,τι τα ορυκτά καύσιμα.</p>
2.	<p>Η υλοποίηση της εσωτερικής ευρωπαϊκής αγοράς, η οποία καθίσταται ολοένα και πιο ολοκληρωμένη και στην οποία κάθε απόφαση που λαμβάνεται σε ένα κράτος έχει επιπτώσεις στα υπόλοιπα, δεν συνεπάγεται συνεπή και συντονισμένη πολιτική σε ευρωπαϊκό επίπεδο;</p> <p><i>Απάντηση:</i> Δεν εμπίπτει στο πεδίο αρμοδιοτήτων της επιτροπής.</p>

3.	<p>Η ασυνέπεια των φορολογικών πολιτικών και των κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της ενέργειας αποτελεί ή όχι εμπόδιο για την ανταγωνιστικότητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Δεδομένης της αποτυχίας των προσπαθειών που έχουν καταβληθεί για την εναρμόνιση της έμμεσης φορολογίας, δεν θα ήταν σκοπιμότερο να επανεξεταστεί εξαρχής ειδικά το θέμα της ενέργειας;</p> <p><i>Απάντηση:</i> Όταν η φορολογία επί της ενέργειας έχει τον περιβαλλοντικό στόχο της μείωσης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου δεν θα πρέπει να παρεμποδίζει την ηλεκτροπαραγωγή από πυρηνικούς αντιδραστήρες, επειδή είναι σχεδόν μηδενικές οι εκπομπές από αυτήν την πηγή ενέργειας.</p>
4.	<p>Στο πλαίσιο ενός διαρκούς διαλόγου με τις χώρες παραγωγούς ποιο θα πρέπει να είναι το περιεχόμενο των συμφωνιών για τον εφοδιασμό και για την προαγωγή των επενδύσεων; Λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία που θα πρέπει να αποδοθεί ιδίως στην εταιρική σχέση με τη Ρωσία, πως θα ήταν δυνατόν να εξασφαλιστεί η σταθερότητα των ποσοτήτων, των τιμών και των επενδύσεων;</p> <p><i>Απάντηση:</i> Δεν εμπίπτει στο πεδίο αρμοδιοτήτων της επιτροπής.</p>
5.	<p>Η συγκρότηση αποθεμάτων ασφαλείας, όπως ήδη έχει πραγματοποιηθεί για το πετρέλαιο, θα έπρεπε να ενισχυθεί και να επεκταθεί και σε άλλες ενεργειακές μορφές όπως για παράδειγμα το φυσικό αέριο ή ο άνθρακας; Θα ήταν δυνατόν να εξεταστεί το ενδεχόμενο ενίσχυσης του ρόλου της Κοινότητας στη διαχείριση των αποθεμάτων και αν ναι, με ποιους στόχους και διαδικασίες εφαρμογής; Μήπως ο κίνδυνος της φυσικής διακοπής του εφοδιασμού σε ενεργειακά προϊόντα δικαιολογεί τη λήψη μέτρων υπέρ της πρόσβασης σε δαπανηρότερους πόρους;</p> <p><i>Απάντηση:</i> Η επιτροπή υπενθυμίζει ότι οι φορείς εκμετάλλευσης της πυρηνικής ενέργειας στην ΕΕ διατηρούν ήδη σημαντικά αποθέματα πυρηνικών καυσίμων. Σε σύγκριση προς τα αντίστοιχα αποθέματα πετρελαίου, άνθρακα ή φυσικού αερίου, η διατήρηση αποθεμάτων πυρηνικών καυσίμων δεν είναι μόνον ευκολότερη αλλά και σε σημαντικό βαθμό λιγότερο δαπανηρή για την κοινωνία. Η συνθήκη Ευρατόμ και ο Οργανισμός Εφοδιασμού της Ευρατόμ συνιστούν το νομικό πλαίσιο σε κοινοτικό επίπεδο. Για την πυρηνική ενέργεια δεν απαιτούνται επιπλέον κανονιστικές διατάξεις.</p>
6.	<p>Πως θα ήταν δυνατόν να εξασφαλιστεί η ανάπτυξη των δικτύων για τη μεταφορά της ενέργειας στην Ένωση και στις γειτονικές χώρες κατά τρόπο που αφενός να τηρούνται οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και αφετέρου οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την ασφάλεια του εφοδιασμού;</p> <p><i>Απάντηση:</i> Δεν εμπίπτει στο πεδίο αρμοδιοτήτων της επιτροπής.</p>
7.	<p>Η ανάπτυξη ορισμένων ανανεώσιμων μορφών ενέργειας προϋποθέτει την καταβολή σημαντικών προσπαθειών όσον αφορά τις επενδυτικές ενισχύσεις ή τις ενισχύσεις για την εύρυθμη λειτουργία. Η συγχρηματοδότηση των ενισχύσεων αυτών δεν θα πρέπει να συνεπάγεται συμβολή των τομέων των οποίων η ανάπτυξη επωφελήθηκε εξ' αρχής από σημαντικές ενισχύσεις και οι οποίες σήμερα έχουν καταστεί ιδιαίζοντως αποδοτικοί (φυσικό αέριο, πετρέλαιο, πυρηνική ενέργεια);</p> <p><i>Απάντηση:</i> Η συμβολή των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου είναι ο λόγος για τον οποίο πρέπει να ενισχυθούν. Δεν θα ήταν σωστό να επιβαρυνθεί η ηλεκτροπαραγωγή από πυρηνική ενέργεια, την πλέον προηγμένη τεχνολογία που δεν επιφέρει σχεδόν καμία εκπομπή ρύπων.</p>

⁽¹⁰⁾ Άρθρα 2 και 52 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (Ευρατόμ).

8.	<p>Δεδομένου ότι η πυρηνική ενέργεια αποτελεί ένα από τα στοιχεία του διαλόγου για την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος και την ενεργειακή αυτονομία, πως θα μπορούσε η Ευρωπαϊκή Ένωση να προσφέρει λύσεις στα προβλήματα των αποβλήτων, της ενίσχυσης της ασφάλειας των πυρηνικών εγκαταστάσεων και της ανάπτυξης της έρευνας για τους αντιδραστήρες του μέλλοντος, και ιδίως της σύντηξης;</p> <p><i>Απάντηση:</i> Η επιτροπή παραπέμπει στη γνωμοδότησή της και επισημαίνει ορισμένα σημεία που έθιξε, συγκεκριμένα.</p> <p>— Η διαχείριση των αναλωμένων καυσίμων αποτελεί καθημερινή πρακτική στην ΕΕ. Υπάρχουν οι εγκαταστάσεις τόσο για την επανεπεξεργασία όσο για την ασφαλή αποθήκευση των αναλωμένων καυσίμων. Στην ΕΕ υπάρχουν οι τεχνικές λύσεις για την αντιμετώπιση του προβλήματος των πυρηνικών αποβλήτων (εναπόθεση σε γεωλογικούς σχηματισμούς μεγάλου βάθους σε πετρώματα άλατος, αργίλου ή γρανίτη) και προγραμματίζεται η κατασκευή χώρων εναπόθεσης στη Φινλανδία και τη Σουηδία. Εκκρεμούν οι πολιτικές αποφάσεις για την επιλογή της χωροθέτησης σε διάφορα κράτη μέλη. Επιπλέον, μελετώνται τεχνολογίες για την επεξεργασία των αναλωμένων αποβλήτων.</p> <p>— Στην ΕΕ ελέγχεται αποτελεσματικά η πυρηνική ασφάλεια και η έρευνα για προηγμένους αντιδραστήρες δεν περιορίζεται στη μακροπρόθεσμη εξέλιξη της πυρηνικής σύντηξης αλλά περιλαμβάνει και τους προηγμένους αντιδραστήρες πιεσομένου ύδατος (EPR), τους αντιδραστήρες υψηλής θερμοκρασίας, και εναλλακτικές διεργασίες σχάσης (επιταχυντές).</p> <p>— Η πυρηνική ενέργεια δεν «αποτελεί ένα από τα στοιχεία» για την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος, αλλά ώριμη και αποδεδειγμένα ανεπτυγμένη τεχνολογία που επιφέρει τις ελάχιστες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, και ως εκ τούτου είναι αναντικατάστατη εάν η ΕΕ επιθυμεί πράγματι να επιτύχει τους στόχους του πρωτοκόλλου του Κιότο.</p>
9.	<p>Ποιες πολιτικές θα μπορούσαν να επιτρέψουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της βάσει του πρωτοκόλλου του Κιότο; Ποια μέτρα θα μπορούσαν να ληφθούν προκειμένου να αξιοποιηθούν πλήρως οι δυνατότητες εξοικονόμησης της ενέργειας που θα επέτρεπαν την παράλληλη μείωση της εξωτερικής εξάρτησης και των εκπομπών του CO₂;</p> <p><i>Απάντηση:</i> Σε περίπτωση που εγκαταλειφθεί σταδιακά η πυρηνική ενέργεια δεν υπάρχει καμία πιθανότητα να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι. Για να επιτευχθούν οι στόχοι του πρωτοκόλλου του Κιότο οποιαδήποτε ρεαλιστική πολιτική θα έπρεπε, σε συνδυασμό με άλλα μέτρα, να αποσκοπεί τουλάχιστο στη διατήρηση του σημερινού μεριδίου που καταλαμβάνει η πυρηνική ενέργεια στο σύνολο των πηγών ενέργειας (πράγμα που σημαίνει να προβλεφθεί η κατασκευή πρόσθετων νέων αντιδραστήρων ή αντικατάστασή τους).</p>
10.	<p>Ένα φιλόδοξο πρόγραμμα υπέρ των βιοκαυσίμων και των άλλων καυσίμων υποκατάστασης, συμπεριλαμβανομένου του υδρογόνου, σε ποσοστό έως και 20 % της συνολικής κατανάλωσης καυσίμων ενόψει του 2020, μπορεί να εξακολουθήσει να αποτελεί αποκλειστικά και μόνο αντικείμενο των εθνικών προγραμμάτων ή θα πρέπει να εξαρτάται από συντονισμένες αποφάσεις στο επίπεδο της φορολογίας, της διανομής από τις πετρελαϊκές εταιρίες και τις προοπτικές γεωργικής παραγωγής;</p> <p><i>Απάντηση:</i> Δεν εμπίπτει στο πεδίο αρμοδιοτήτων της επιτροπής.</p>

11.	<p>Οι ενεργειακές οικονομίες στα κτίρια (40 % της ενεργειακής κατανάλωσης) ανεξαρτήτως του κατά πόσον είναι δημόσια ή ιδιωτικά, νεόδομη ή υπό ανακαίνιση, κρίνεται σκόπιμο να αποτελέσουν το αντικείμενο κινήτρων, για παράδειγμα φορολογικών, ή προϋποθέτουν επίσης τη λήψη μέτρων κανονιστικού χαρακτήρα κατά το πρότυπο των φαρμοσθέντων στις μεγάλης κλίμακας βιομηχανικές εγκαταστάσεις.</p> <p><i>Απάντηση:</i> Δεν εμπίπτει στο πεδίο αρμοδιοτήτων της επιτροπής.</p>
12.	<p>Οι ενεργειακές οικονομίες στις μεταφορές (32 % της ενεργειακής κατανάλωσης) προϋποθέτει ότι θα διορθωθεί η ολοένα αυξανόμενη ανισορροπία που επηρεάζει τα επί μέρους μεταφορικά μέσα εμπορευμάτων υπέρ των οδικών μεταφορών και σε βάρος των σιδηροδρόμων. Η ανισορροπία αυτή θα πρέπει να θεωρηθεί αναπόφευκτη ή θεωρείται ότι θα πρέπει να ληφθούν μέτρα αντιμετώπισής της, ανεξάρτητα εντελώς της δημοτικότητας τους, προκειμένου να εξορθολογιστεί η χρήση των οχημάτων στις πόλεις; Με ποιόν τρόπο θα μπορούσε να συμβιβαστούν η καθιέρωση του ανταγωνισμού, οι επενδύσεις σε υποδομές για την εξάλειψη των συμφορήσεων και η διαμεσικότητα.</p> <p><i>Απάντηση:</i> Δεν εμπίπτει στο πεδίο αρμοδιοτήτων της επιτροπής.</p>
13.	<p>Πως θα ήταν δυνατόν να αναπτυχθούν καλύτερα προσεγγίσεις κοινού σχεδιασμού και να ενταχθεί η μακροπρόθεσμη διάσταση στον προβληματισμό και τη δράση των δημοσίων αρχών και των φορέων εκμετάλλευσης ώστε να καταλήξουμε σε ένα αειφόρο σύστημα ενεργειακού εφοδιασμού; Πως θα ήταν δυνατόν να προπαρασκευαστούν οι εναλλακτικές δυνατότητες στον τομέα της ενέργειας για το μέλλον;</p> <p><i>Απάντηση:</i> Τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα πρέπει να διαδραματίσουν επικοινωνητικό και εμφανέστερο ρόλο για την ενίσχυση της αποδοχής από την κοινή γνώμη μιας νέας ενεργειακής πολιτικής για αειφόρο σύστημα ενέργειας, όπου να περιλαμβάνεται η πυρηνική ενέργεια.</p>
14.	<p>Λοιπά ερωτήματα ή προτάσεις:</p> <p>—</p>

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

(25) Η επιτροπή θεωρεί ότι η πυρηνική ενέργεια αποτελεί μακροπροθέσμως αειφόρο πηγή ενέργειας, και καταλήγει στα εξής συμπεράσματα:

α) Από την άποψη της ασφάλειας του εφοδιασμού, η πυρηνική ενέργεια προσφέρει προφανή πλεονεκτήματα σε σύγκριση με άλλες πηγές ενέργειας, ιδίως σε κοινοτικό επίπεδο, και θα μπορούσε να θεωρηθεί είτε ως ουσιαστικός εγχώρια πηγή είτε ως στρατηγικής σημασίας απόθεμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

— Τα κοιτάσματα ουρανίου επαρκούν για να καλύψουν μακροπροθέσμως της ηλεκτροπαραγωγή από πυρηνική ενέργεια και, κατά συνέπεια, να εξοικονομηθούν για τις επόμενες γενεές τα περιορισμένα πολύτιμα ορυκτά αποθέματα.

— Η διατήρηση αποθεμάτων ουρανίου είναι ευκολότερη και φθηνότερη σε σύγκριση προς άλλες ενεργειακές πηγές.

- Στο πλαίσιο της συνθήκης Ευρατόμ, η Επιτροπή και ο Οργανισμός Εφοδιασμού της Ευρατόμ εξασφαλίζουν μια σταθερότερη κατάσταση όσον αφορά την ασφάλεια του εφοδιασμού με πυρηνικά καύσιμα απ' ό,τι συμβαίνει με άλλες ενεργειακές πηγές.
 - Η *ευρωπαϊκή βιομηχανία* έχει διαδραματίσει ηγετικό ρόλο για την ανάπτυξη της πυρηνικής ενέργειας και είναι σε θέση να συμβάλει σε μελλοντικές προσπάθειες.
 - Η πυρηνική ενέργεια μπορεί να συμβάλει, ουσιαστικώς ως *εγχώρια πηγή*, στη μακροπρόθεσμη ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
- β) Όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος, και συγκεκριμένα το στόχο που τίθεται με το πρωτόκολλο του Κιότο για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, η πυρηνική ενέργεια αποτελεί πλέον και θα εξακολουθήσει να αποτελεί για το προβλέψιμο μέλλον σημαντικότερη μεγάλης κλίμακας αξιόπιστη τεχνολογία, η οποία είναι σε θέση να συμβάλει στην επίτευξη των στόχων που έχει αναλάβει η ΕΕ.
- Η πυρηνική ενέργεια είναι σε θέση να διαδραματίσει νευραλγικό ρόλο, μεταξύ άλλων πηγών ενέργειας, για την *επίτευξη των ορίων των εκπομπών* που καθορίζονται από το πρωτόκολλο του Κιότο,
 - Για τη διαχείριση των αναλωμένων καυσίμων και τη διάθεση των *πυρηνικών αποβλήτων* υπάρχουν τεχνικές λύσεις, οι οποίες όμως πρέπει να συμπληρωθούν με τη λήψη πολιτικών αποφάσεων που να επιβεβαιώνουν τις στρατηγικές επιλογές και να επιλέγουν τους χώρους αποθήκευσης.
- γ) Όσον αφορά την *οικονομική απόδοση*, η πυρηνική ενέργεια μπορεί να είναι ανταγωνιστική, ακόμα και υπό τις κρατούσες συνθήκες της ελευθερωμένης εσωτερικής αγοράς ενέργειας της ΕΕ, και ειδικότερα με βάση τη διαθέσιμη ισχύ ηλεκτροπαραγωγής από πυρηνική ενέργεια,
- Το μακροπρόθεσμο κόστος ηλεκτροπαραγωγής από πυρηνική ενέργεια είναι προβλέψιμο και ανταγωνιστικό σε σύγκριση προς τις ορυκτές και ανανεώσιμες πηγές ενέργειας,
 - Η πυρηνική ενέργεια δεν θα πρέπει να επιβαρυνθεί με πρόσθετους φόρους που έχουν προβλεφθεί για την ενίσχυση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας,
 - Αντιθέτως απ' ό,τι συμβαίνει με άλλες ενεργειακές πηγές, στο κόστος για την πυρηνική ενέργεια περιλαμβάνονται όλα τα στοιχεία κόστους.
- δ) Πρόταση κοινοτικής στρατηγικής από την Επιτροπή η οποία θα περιλαμβάνει αυτούς τους ενεργειακούς στόχους και θα αποσκοπεί στην επίτευξη των στόχων του Κιότο με τον πλέον οικονομικό τρόπο θα πρέπει να είναι ρεαλιστική και να λαμβάνει υπόψη τις μακροπρόθεσμες και βραχυπρόθεσμες ανάγκες, καθώς επίσης και να αναγνωρίζει ότι η πυρηνική ενέργεια μπορεί να διαδραματίσει νευραλγικό ρόλο στη μελλοντική σύνδεση του ενεργειακού εφοδιασμού της ΕΕ.
- Η επιτροπή καλεί το γενικό διευθυντή του οργανισμού εφοδιασμού της Ευρατόμ να υποβάλει την παρούσα γνώμη στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ως συμβολή στη συζήτηση σχετικά με την Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής με τίτλο «Προς μία ευρωπαϊκή στρατηγική για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού» COM(2000) 769 τελικό, και συνιστά τη δημοσίευσή της.

Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε μια κοινοποιηθείσα συγκέντρωση**(Υπόθεση COMP/M.2536 — Fabricom/Sulzer)**

(2001/C 330/06)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Στις 9 Αυγούστου 2001, η Επιτροπή αποφάσισε να μην διατυπώσει αντιρρήσεις για την ανωτέρω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να την αναγνωρίσει ως σύμφωνη με την κοινή αγορά. Η απόφαση αυτή βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου. Το πλήρες κείμενο της απόφασης διατίθεται μόνο στην αγγλική γλώσσα και θα δημοσιοποιηθεί αφού διαγραφούν τα επαγγελματικά απόρρητα που ίσως περιέχει. Θα διατίθεται:

- υπό έντυπη μορφή μέσω των γραφείων πωλήσεως της Υπηρεσίας Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (βλέπε οπισθόφυλλο),
- υπό ηλεκτρονική μορφή στη βάση δεδομένων CELEX (έκδοση «CEN»), όπου φέρει αριθμό εγγράφου 301M2536. Το CELEX είναι το αυτοματοποιημένο σύστημα τεκμηρίωσης του κοινοτικού δικαίου.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με συνδρομές, απευθυνθείτε στη διεύθυνση:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Τηλ.: (+352) 2929 42718, φαξ: (+352) 2929 42709.

Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε μια κοινοποιηθείσα συγκέντρωση**(Υπόθεση COMP/M.2219 — E.ON Energie/Energie Oberösterreich/JCE+JME)**

(2001/C 330/07)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Στις 12 Φεβρουαρίου 2001, η Επιτροπή αποφάσισε να μην διατυπώσει αντιρρήσεις για την ανωτέρω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να την αναγνωρίσει ως σύμφωνη με την κοινή αγορά. Η απόφαση αυτή βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου. Το πλήρες κείμενο της απόφασης διατίθεται μόνο στην γερμανικά γλώσσα και θα δημοσιοποιηθεί αφού διαγραφούν τα επαγγελματικά απόρρητα που ίσως περιέχει. Θα διατίθεται:

- υπό έντυπη μορφή μέσω των γραφείων πωλήσεως της Υπηρεσίας Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (βλέπε οπισθόφυλλο),
- υπό ηλεκτρονική μορφή στη βάση δεδομένων CELEX (έκδοση «CDE»), όπου φέρει αριθμό εγγράφου 301M2219. Το CELEX είναι το αυτοματοποιημένο σύστημα τεκμηρίωσης του κοινοτικού δικαίου.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με συνδρομές, απευθυνθείτε στη διεύθυνση:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Τηλ.: (+352) 2929 42718, φαξ: (+352) 2929 42709.